

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1430, 15 Ιούλη 2020

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

- ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ **Οι εργάτες της Υγείας** απεργούν ενάντια στις απολύσεις
- ΤΕΤΑΡΤΗ ΒΡΑΔΥ **Οι εργάτες της Τέχνης** βγαίνουν ξανά στους δρόμους

σελίδες 4, 5, 6, 7

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΤ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Πέμπτη 9/7, Διαδήλωση ενάντια στην απαγόρευση των διαδηλώσεων. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Βασίλης Μάγγος
νεκρός από
αστυνομική βία!

Γυρίστε στις σελίδες 3, 15

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020
Επαναστατικές
απαντήσεις
στην κρίση του
καπιταλισμού

σελ. 10, 11

Support
Health
workers

SUPPORT
ART
WORKERS

Ο Νόμος
του
Χρυσοχοΐδη
θα μείνει
στα χαρτιά

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9 και 17

Τόσο σεβασμό για Αγ. Σοφία όσο για Ροτόντα;

Η κυβέρνηση προσπαθεί ξεδιάντροπα να αξιοποιήσει την απόφαση Ερντογάν για μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί και να την εντάξει στο κάδρο της «τουρκικής προκλητικότητας». Ο Βορίδης φτάνει σε εθνικιστικές κορώνες για μετατροπή του μουσείου Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη σε «μουσείο της ελληνικής γενοκτονίας». Όλοι τους όμως, από τον Ιερώνυμο που μιλά για «βέβηλη» πράξη, μέχρι τον Μητσotάκη και τη Σακελλαροπούλου, είναι αναγκασμένοι να κάνουν λόγο για προσβολή της διεθνούς πολιτιστικής κληρονομιάς καθώς η Αγία Σοφία έχει χαρακτηριστεί μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς της UNESCO.

Η προκλητική υποκρισία τέτοιων δηλώσεων αποκαλύπτεται από την διαχρονική στάση του ελληνικού κράτους -με τις ευλογίες της εκκλησίας- για τα αντίστοιχα μνημεία στη χώρα μας. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η **Ροτόντα** στην Θεσσαλονίκη που αποτελεί επίσης μνημείο UNESCO από το 1988. Χτίστηκε το 304 μ.Χ περίπου και με την πάροδο του χρόνου μετατράπηκε από ρωμαϊκός ναός σε χριστιανική εκκλησία και στη συνέχεια σε τζαμί. Κάθε μετατροπή της προσέθετε νέα αρχιτεκτονικά στοιχεία που την καθιστούν σήμερα μοναδικό μνημείο πολυπολιτισμικότητας.

Πρόσφατα, μόλις το 2015 και μετά από δεκαετίες έργων, αφαιρέθηκαν οι σκαλωσιές που είχαν τοποθετηθεί μετά τον μεγάλο σεισμό της Θεσσαλονίκης το 1978. Αμέσως κορυφώθηκε η προσπάθεια της Μητρόπολης, ξεκινήσιμένη πολλά χρόνια πριν, για την εκκλησιαστική ιδιοποίηση του χώρου και την μόνιμη μετατροπή του σε ναό, συναντώντας τις αντιδράσεις από τοπικές πρωτοβουλίες πολιτών και επιστήμονες.

Η Ροτόντα ως μνημείο διατήρησε το μουσειακό της χαρακτήρα ήδη από το 1917 και δεν παραχωρήθηκε για λατρευτική χρήση, παρά μόνο περιστασιακά και μετά από άδεια. Όταν όμως το 1995 το Υπ. Πολιτισμού οριοθέτησε την απόδοση του μνημείου για «λατρευτική χρήση» έως 3 φορές το χρόνο, οι κύκλοι της εκκλησίας ξεσηκώθηκαν, με αποκορύφωμα την επίθεση ρασοφόρων και πλήθους πιστών στο χώρο κατά τη διάρκεια προετοιμασίας ρεσιτάλ μουσικής (που είχε αδειοδοτηθεί από το Υπ. Πολιτισμού), οι οποίοι ξέσπασαν την οργή τους στους παρευρισκόμενους, στον φύλακα και... σε ένα πιάνο!

Το υπουργείο έδωσε στη συνέχεια την άδεια στη Μητρόπολη για 12 λειτουργίες το χρόνο (όσες και οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που επιτράπηκαν παράλληλα) χωρίς όμως να τοποθετούνται μόνιμες κατασκευές. Η απόφαση αυτή άλλαξε και πάλι το 2015, οπότε μεταφέρθηκε και πακτώθηκε μόνιμα στο μνημείο ιερά τράπεζα για την τέλεση λειτουργιών, ενώ δόθηκε άδεια για την προσθήκη σταυρού στην κορυφή του. Αυτή η απόφαση ήρθε μάλιστα για να μετριάσει τις φωνές που ζητούσαν να κατεδαφιστεί ο μιναρές της Ροτόντας, ο μοναδικός μιναρές της πόλης που διασώθηκε από τις μαζικές κατεδαφίσεις της δεκαετίας του 1920 (ακόμα και μιναρέδων που χαρακτήριζαν οθωμανικά μνημεία της πόλης). Έκτοτε και μέχρι σήμερα, τελούνται τακτικά λειτουργίες στον «Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου» (Ροτόντα).

Όπως φαίνεται, ο διαπολιτισμικός χαρακτήρας της Ροτόντας στη σημερινή του μορφή διασώθηκε από μια σειρά συμπτώσεων χάρη στις οποίες ποτέ δεν πέρασε σε λατρευτική χρήση, παρά τις συνεχείς προσπάθειες της εκκλησίας να την μετατρέψει de facto σε ναό του Αγίου Γεωργίου. Δεν είχαν την ίδια τύχη άλλα ιστορικά μνημεία της πόλης.

Το **Χαμζά Μπέη Τζαμί**, το πρώτο τζαμί που χτίστηκε στο κέντρο της Θεσσαλονίκης το 1468, έμεινε γνωστό στην πόλη ως **Αλ-καζάρ**, αφού με αυτό το όνομα λειτουργήσε ως κινηματογράφος από το 1932 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 80' που το κτίριο κρίθηκε ακατάλληλο για κάθε χρήση. Ακόμα κι έτσι, αποτελεί μέχρι σήμερα το μεγαλύτερο σωζόμενο οθωμανικό τζαμί στη χώρα. Βέβαια, κανένας από τους όψιμους υπερασπιστές της πολιτιστικής κληρονομιάς δεν ενοχλήθηκε με τις ταινίες πορνό που παίζονταν σε αυτόν τον χώρο.

Ευκλείδης Μακρόγλου

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΩΝ “ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ”

Αεριτζήδικες μπουλντόζες

Η όξυνση της κρίσης έχει πανικοβάλει τη κυβέρνηση. Το γεγονός ότι τμήματα της εργατικής τάξης δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να προμηθευτούν ούτε τα απαραίτητα, ενώ από την πλευρά της ΕΕ πιέζουν για την επιτάχυνση της πτώχευσης νοικοκυριών και επιχειρήσεων, μέσα από την απελευθέρωση των πλειστηριασμών, δημιουργεί νευρικότητα στη Νέα Δημοκρατία. Νιώθουν ότι οδεύουν προς μια ολομέτωπη αναμέτρηση με την κοινωνία και αναζητούν απεγνωσμένα κάποιο στοιχείο αισιοδοξίας για το μέλλον.

Αυτό το κενό στο κυβερνητικό αφήγημα προσπαθούν να καλύψουν οι αναφορές για τον πακτωλό επενδυτικών κεφαλαίων που θα εισπράξει η χώρα από την ΕΕ μέσω του πακέτου Μέρκελ – Μακρόν αλλά και η προβολή συγκεκριμένων επενδύσεων από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Για την κυβέρνηση είναι μια πολύ βολική προπαγάνδα αφού και ελπίδες καλλιεργεί αλλά και τους πολιτικούς της φίλους εξυπηρετεί. Για το λαό οι κυβερνητικές υποσχέσεις για πακτωλό επενδύσεων δεν είναι απλά κενό γράμμα αφού φέρνουν νέα βάρη για την κοινωνία όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Η βάση του κυβερνητικού αφηγήματος είναι το πακέτο Μέρκελ - Μακρόν που αναμένεται να εγκριθεί στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, 17-18 Ιουλίου. Από το πακέτο η Ελλάδα φέρεται να λαμβάνει 32 δις ευρώ 22 ως τμήμα δανείου που θα λάβει η Commission και θα αποπληρώσουν οι χώρες μέλη και 10 δις με άμεσο δανεισμό του Ελληνικού δημοσίου. Τα ποσά αυτά υποτίθεται ότι θα αναληφθούν σταδιακά μέσα στην επόμενη τριετία-πενταετία ξεκινώντας το 2021. Πέρα από τα δανειακά βάρη που θα κληθεί να αναλάβει η εργατική τάξη και ο λαός, είτε με τη μορφή απ' ευθείας φόρων από τη Commission είτε τόκων του δημοσίου χρέους, πρέπει να καταστεί σαφές ότι το «πακέτο» είναι πακέτο συγχρηματοδότησης τύπου ΕΣΠΑ. Συγκεκριμένα, τόσο δημόσιες όσο και ιδιωτικές επενδύσεις που θα χρηματοδοτηθούν με αυτή τη μορφή θα πρέπει να έχουν

50% συμμετοχή του φορέα στο κόστος της επένδυσης. Για τις δημόσιες επενδύσεις αυτό σημαίνει επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού και για τις ιδιωτικές ίδια συμμετοχή της ιδιωτικής επιχείρησης. Όμως δεδομένου ότι ο κρατικός προϋπολογισμός θα πρέπει να εμφανίζει πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 3.5% είναι αδύνατον το δημόσιο να συν-χρηματοδοτήσει σημαντικές επενδύσεις. Το ίδιο ισχύει και για μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δεν έχουν ούτε χρήματα, ούτε πρόσβαση σε τραπεζικό δανεισμό. Μένουν λοιπόν κάποιες μεγάλες επιχειρήσεις που έχουν πρόσβαση σε τραπεζικό δανεισμό λόγω και των πολιτικών τους διασυνδέσεων, δηλαδή οι διαπλεκόμενοι. Τέλος, σημαντικό μέρος του «πακέτου» θα χρηματοδοτήσει εισαγωγές μέσω της επιδότησης καταναλωτικών αγαθών όπως τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα από τη Γερμανία.

Δεσμοί

Οι διαπλεκόμενοι κατάλαβαν νωρίς-νωρίς που πάει το πράγμα και επιδόθηκαν σε εκδόσεις ομολογιακών δανείων. Το χορό άνοιξε πριν δύο εβδομάδες η κατασκευαστική **ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ** που άντλησε 500 εκ. ευρώ. Πρόκειται για μια εταιρεία με δεσμούς με τη ΝΔ. Αρκεί να θυμηθούμε ότι αντιπρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου είναι ο πεθερός του υπουργού επικρατείας κ. **Γεραπετρίτη**. Τη σκυτάλη πήρε στη συνέχεια η **Lamda Development** του κ. **Λάτση**, που σημαντικό μέρος του υπουργικού συμβουλίου ήταν και μάλλον παραμένουν υπάλληλοί του, με έκδοση 320 εκ. ευρώ που θα ολοκληρωθεί αυτή την εβδομάδα. Αμφότερες οι εκδόσεις απευθύνονται στην ελληνική αγορά. Δηλαδή τις κάλυψαν και θα τις καλύψουν οι ελληνικές τράπεζες που έχουν χρηματοδοτηθεί ήδη με 100 δις ευρώ από το κράτος και κάποιες ιδιώτες αποταμιευτές. Αξίζει να σημειωθεί ότι μια από αυτές τις τράπεζες, η Eurobank, ανήκε στον κ. Λάτση ο οποίος αφού μας φόρτωσε τις ζημιές της θα πάρει τώρα δάνειο από την ίδια για να πραγματοποιήσει κέρδη. Τα κέρδη βέβαια δε θα μας τα μοι-

ράσει θα τα κρατήσει ο ίδιος. Τα παραπάνω δεν πτόησαν όμως τον κ. **Μητσotάκη** που εμφανίσθηκε ως promoter της Lamda αφού παρέστη αυτοπροσώπως σε εκδήλωση-φιέστα στο Ελληνικό με φόντο μια θλιβερή μπουλντόζα που κατεδαφίζει το κτίριο του παλαιού αεροδρομίου με ρυθμό ένα τούβλο την ημέρα. Σκοπός του ήταν να συνδέσει την ομολογιακή έκδοση με την περιβόητη «ανάπλαση του ελληνικού». Χωρίς να παραγνωρίζω ότι το συγκεκριμένο έργο είναι αισθητική, οικολογική και αρχαιολογική καταστροφή θα περιοριστώ να προβλέψω ότι με το που θα ολοκληρωθεί το ομολογιακό στις 18 Ιουλίου η Lamda θα αποσύρει και τη μοναδική μπουλντόζα της από το χώρο. Ο κ. Λάτσης θα περιμένει να επιδοτηθεί για το έργο από το πακέτο Μέρκελ-Μακρόν αν τα καταφέρει έχει καλώς αν όχι και 320 εκατομμύρια δεν θα του πέσουν άσχημα.

Θα μου πείτε ότι υπάρχουν και οι ξένοι επενδυτές που θα φέρουν ζεστό χρήμα που θα αναθερμάνει την καπιταλιστική οικονομία της Ελλάδας. Δυστυχώς και εδώ τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Ο λιμενοβραχίονας της **Co-sco** για την πρόσδεση κρουαζιερόπλοιων, ένα έργο που πρόκειται να καταστρέψει την Πειραιϊκή, χρηματοδοτείται κατά 95% με κοινοτικά κονδύλια. Κονδύλια που έχει πληρώσει αίμα και μνημόνια η εργατική τάξη και ο λαός. Αλλά και η παραχώρηση του ναυπηγείου της Ελευσίνας στους Αμερικάνους που προωθεί ο **Άδωνις** με τον **Pyatt** (μέχρι άρθρο δημοσίευσαν μαζί σε παγκόσμια πρωτοτυπία) στο ίδιο μήκος κύματος κινείται. Το ναυπηγείο θα δοθεί τζάμπα σε κάποιο κολλητό, ο οποίος με το συμβόλαιο επισκευής του αμερικανικού στόλου ως ενέχυρο θα χρηματοδοτηθεί από τράπεζα για το 50% της επένδυσης ενώ για το υπόλοιπο 50% θα τον επιδοτήσει το κράτος.

Αυτή θα είναι η εικόνα των επενδύσεων το επόμενο διάστημα, μεγάλες κρατικές ή κοινοτικές επιχορηγήσεις για έργα που δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών και υπό τους σκληρούς όρους των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Μην εκπλαγείτε αν κάποιο ανάλογο σχήμα χρηματοδότησης επιλεγεί για το γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό. Οι δημόσιες επενδύσεις θα περιοριστούν σε έργα καρικατούρα όπως ο «μεγάλος περίπατος» ή «μεγάλος περίδρομος» του κ. **Μπακογιάννη**. Το καλό είναι ότι ανεξάρτητα από το εάν γνωρίζει τις λεπτομέρειες ο κόσμος και οι τοπικές κοινωνίες δε φαίνεται να τιμπάνε στο κυβερνητικό παραμύθι.

Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος, πανεπιστημιακός ΕΚΠΑ

Πέμπτη 9/7, Τα ΜΑΤ επιτίθενται στο συλλαλητήριο της Αθήνας

Κοίτα ποιοι μιλάνε για πολιτισμό!

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μάς καλεί μαζί με όλο τον πολιτισμένο κόσμο σε συστράτευση για να προστατευτεί το μνημείο της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς που λέγεται Αγία Σοφία. Ξαφνικά, οι υπουργοί του Μητσοτάκη εμφανίζονται σεμνοί και δακρύβρεκτοι να αγωνιούν για το πώς θα σωθεί ο πολιτισμός από τον απολίτιστο Ερντογάν.

Χρειάζεται πραγματικά απέραντο θράσος από τη μεριά τους για να στήνουν μια τέτοια παράσταση.

Πρώτα απ' όλα γιατί δεν έχουν στεγνώσει ακόμη τα δάκρυα των διαδηλωτών από τα χημικά της αστυνομίας του Χρυσόχοιδη

που επιτέθηκε σε συγκέντρωση χιλιάδων στο Σύνταγμα την περασμένη Πέμπτη. Δύσκολα μπορεί να κουνάει το δάχτυλο μια κυβέρνηση που εξαπολύει φονικές δράσεις της Αστυνομίας. Όπως έγινε γνωστό, υπέκυψε στα τραύματά του ο νεαρός διαδηλωτής **Βασίλης Μάγγος**, που είχε ξυλοκοπηθεί άγρια από τα ΜΑΤ στο Βόλο στη διαδήλωση ενάντια στην καύση σκουπιδιών στο εργοστάσιο της ΑΓΕΤ-Λαφάρζ.

Αγ. Σοφία και ΑΟΖ

Αλλά οι κήρυκες του πολιτισμού των δακρυγόνων και των γκλομπ δεν περιορίζονται σε αυτά. Τρέχουν μόνοι τους να συνδέσουν την προστασία της Αγίας Σοφίας με την προστασία των ΑΟΖ. Νοιάζονται τόσο πολύ για τις πνευματικές αξίες που σπεύδουν να ζητήσουν από την ΕΕ να επιβάλει κυρώσεις στην Τουρκία για τις γεωτρήσεις στη Μεσόγειο. Το κερδί που θέλουν να ανάψουν τόσο ευλαβικά και χριστιανικά μυρίζει...φυσικό αέριο.

Για τον Μητσοτάκη και τα συμφέροντα που υπηρετεί, ο καλύτερος προστάτης του πολιτισμού είναι η ΕΧΧΟΝ, η Total και η

ΕΝΙ με συνοδεία φρεγατών από τη Γαλλία και αεροπλανοφόρων από τις ΗΠΑ με τη βοήθεια μαχητικών αεροσκαφών του Ισραήλ.

Μα πώς αλλιώς μπορούμε να προστατευτούμε από τις προκλήσεις του Ερντογάν, ρωτάνε με υποκριτική αφέλεια τα κυβερνητικά παπαγαλάκια ανοίγοντας το δρόμο για ακόμα πιο "πολιτισμένους" Βορίδηδες και Κασιδιάρηδες να ζητάνε κλιμάκωση των αντιποίνων.

Η απάντηση από την Αριστερά χρειάζεται να είναι ξεκάθαρη: οι εργάτες και η νεολαία, τα συνδικάτα και η Αριστερά στην Τουρκία που δίνουν καθημερινά μάχες ενάντια στη "δική τους" άρχουσα τάξη, να ποια είναι η ασπίδα ενάντια στις προκλήσεις του Ερντογάν. Το **ΗΔΡ**, το κόμμα που υπερασπίζεται τους Κούρδους, καταδίκασε τις μανούβρες του Ερντογάν με την Αγία Σοφία. Οι σύντροφοί μας του **DSIP** εξηγούν στον κόσμο εκεί πόσο απεγνωσμένα προσπαθεί ο Ερντογάν να αποπροσανατολίσει την οργή για την ανεργία που φουντώνει.

Αντίστοιχα εδώ, οι απεργοί των Νοσοκομείων που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις, οι καλλιτέχνες που διαδηλώνουν ξανά ενάντια στην πείνα που τους καταδικάζει η κυβέρνηση, η νεολαία που υπερασπίζεται τις ελευθερίες όλων των διαδηλωτών -όλοι και όλες μαζί δεν πρόκειται να προσευχηθούμε παρέα με το Μητσοτάκικο. Θα συνεχίσουμε και θα κλιμακώσουμε την πάλη μέχρι να απαλλαγούμε από αυτούς τους χυδαίους υποκριτές.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Να πληρώσουν για τον θάνατο του Βασίλη Μάγγου

Έφυγε από τη ζωή ο Βασίλης Μάγγος, ο 27χρονος που είχε πέσει θύμα άγριου ξυλοδαρμού από αστυνομικούς κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας ενάντια στην καύση σκουπιδιών στις 15 Ιουνίου στο Βόλο. Από τον ξυλοδαρμό ο Β. Μάγγος απέκτησε σπασμένα πλευρά και ρήξη ήπατος ενώ σε βίντεο που κατέγραψε τον ξυλοδαρμό φωνάζει: «Δεν μπορώ να αναπνεύσω». Το θύμα της δολοφονικής αστυνομικής βίας νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο για τέσσερις ημέρες και στη συνέχεια πήγε σπίτι του όπου τα ξημερώματα της Τρίτης βρέθηκε νεκρός από τη μητέρα του. Σύμφωνα με το **flash.gr** "στο σημείο έσπευσε η Αστυνομία, η οποία απέκλεισε την εγκληματική ενέργεια".

Σε ανάρτησή του στο διαδίκτυο ο Βασίλης Μάγγος στις 19 Ιουνίου έγραψε: "Επειδή πολύς κόσμος ρώτησε, κοινοποίησε, ενδιαφέρθηκε, νομίζω πως οφείλω να ενημερώσω πως πήρα εξιτήριο προχθές το βράδυ, μετά από 4 ημέρες νοσηλείας. Σήμερα πήγα για επαναληπτικές, τα ζωτικά μου όργανα φέρουν βέβαια κακώσεις ακόμα, παρ' όλα αυτά είναι σε σταθερή κατάσταση και δείχνουν σημάδια βελτίωσης....Η τελευταία μου φωτό, λοιπόν, από το νοσοκομείο και η πρώτη μου απ' το σπίτι...Και τα δύσκολα τώρα αρχίζουν...

Συνέχεια στη σελ. 15

Σύσκεψη ΚΕΕΡΦΑ 16 Ιούλη

Οι μαζικές κινητοποιήσεις στις 26 Ιούνη στην Αθήνα, την Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, τα Χανιά, το Ηράκλειο και άλλες πόλεις, με την κραυγή **Black Lives Matter - Refugee Lives Matter**, έφεραν στο προσκήνιο την οργή χιλιάδων εργαζομένων και νέων, προσφύγων, μεταναστών χωρίς χαρτιά για την κλιμακούμενη ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης, με τις εξώσεις αναγνωρισμένων προσφύγων, τα κυνηγητά της Αστυνομίας από τα σύνορα μέχρι τις γειτονιές, την αθλιότητα των καμπί και των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Ήρθαν σε περίοδο που η δίκη της Χρυσής Αυγής μπαίνει στη τελική ευθεία με την ολοκλήρωση μέσα στον Ιούλη των αγορεύσεων των συνηγόρων υπεράσπισης.

Συνεχίζουμε για να δώσουμε όλες τις μάχες ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Για να μην περάσουν οι εξώσεις των προσφύγων, για να αποκτήσουν όλοι σπίτια μέσα στις πόλεις. Για να πάρουν χαρτιά όλοι οι μετανάστες και να αφεθούν ελεύθεροι όλοι οι κρατούμενοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να οργανώσουμε μια μεγάλη κινητοποίηση την μέρα ανακοίνωσης της απόφασης του δικαστηρίου για τους δολοφόνους νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Ελάτε να οργανώσουμε μαζί την συνέχεια των αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών κινητοποιήσεων. Ανοιχτή σύσκεψη την **Πέμπτη 16 Ιούλη, 7μμ** στην ταράτσα της **Αόλου 47**.

Ανακοίνωση της **ΚΕΕΡΦΑ**

ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Στη μάχη για να σώσουμε ζωές

Στις 15 Ιούλη οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία απεργούν και διαδηλώνουν πανελλαδικά με κύριο αίτημα τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις αλλά και για όλα τα αιτήματά τους: μαζικές μόνιμες προσλήψεις που να καλύπτουν τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, αύξηση της χρηματοδότησης του ΕΣΥ για υποδομές, εξοπλισμό και μέσα ατομικής προστασίας για όλες και όλους, έξω οι εργολάβοι και όλοι οι ιδιώτες από το δημόσιο σύστημα Υγείας.

Είναι αιτήματα που μπορούν να σώσουν ζωές, ειδικά σε συνθήκες πανδημίας σαν τις σημερινές. Ο αγώνας τους είναι αγώνας για όλη την κοινωνία, απέναντι σε μια κυβέρνηση και ένα σύστημα που όπως αποδείχτηκε περίτρενα τους τελευταίους μήνες βάζουν τα κέρδη των αφεντικών πάνω από τους ανθρώπους. Στο Μαρξισμό 2020, η μάχη των υγειονομικών αλλά και όλων των εργαζόμενων για να μην πληρώσουν την οικονομική, υγειονομική αλλά και περιβαλλοντική κρίση του συστήματος, ήταν κεντρική.

Μερίσματα για τους πλούσιους, θάνατος για τους φτωχούς

«Η έξαρση της πανδημίας έχει ήδη σημάνει πάνω από 540.000 νεκρούς, εκατομμύρια κρούσματα και δεν βρισκόμαστε καν στο τέλος. Πέρα από τα θύματα, υπάρχουν πολλές «παράπλευρες απώλειες». Μια βρετανική οργάνωση, η Oxfam, κυκλοφόρησε μέσα στη βδομάδα έκθεση με τίτλο «Ο ιός της πείνας: Πώς ο κορονοϊός «τροφοδοτεί» με πείνα έναν ήδη πεινασμένο κόσμο» και κάνει μια πρόβλεψη ότι, εξαιτίας του κορονοϊού, σε έναν ήδη πεινασμένο κόσμο, θα υπάρχουν 12.000 παραπάνω θάνατοι από την πείνα καθημερινά. Την ίδια ώρα οκτώ από τις μεγαλύτερες εταιρείες τροφίμων και ποτών απέδωσαν πάνω από 18 δισεκατομμύρια δολάρια στους μετόχους τους ήδη από τον Ιανουάριο, ποσό δεκαπλάσιο από εκείνο που είχε ζητήσει η επιτροπή για τον COVID-19 των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να περιοριστεί η παγκόσμια πείνα», είπε ο Γιώργος Ράγκος, χημικός και ένας εκ των δυο ομιλητών στη συζήτηση «Πανδημία και καπιταλισμός».

Στη συνέχεια, αφού κατέρριψε τις θεωρίες συνωμοσίας για την εμφάνιση της πανδημίας, εξήγησε αναλυτι-

κά γιατί υπεύθυνος είναι ο τρόπος παραγωγής στον καπιταλισμό που, στο βωμό του κέρδους, καταστρέφει το περιβάλλον και τα οικοσυστήματα, δημιουργώντας τις συνθήκες εμφάνισης και εξάπλωσης των πανδημιών. Εξήγησε επίσης γιατί το σύστημα είναι υπεύθυνο και για την αδυναμία αντιμετώπισης της πανδημίας. «Οι κυβερνήσεις είχαν προειδοποιηθεί για την απειλή, όχι μόνο από την επιστημονική κοινότητα», είπε. «Η προετοιμασία ήταν μηδέν. Διάλεξαν τον τρόπο της καραντίνας όπως το Μεσαίωνα, να κλειστούμε δηλαδή σπίτι για να μειωθεί η καμπύλη της έξαρσης έτσι ώστε η κορυφή της να βρίσκεται κάτω από το κουρεμένο όριο των συστημάτων Υγείας. Φλέρταραν ακόμα και με την ανοσία της αγέλης. Ούτε ως προς τη θεραπεία ήταν προετοιμασμένοι. Κι αυτό γιατί για τις φαρμακοβιομηχανίες, τα σκευάσματα που είχαν κέρδη ήταν άλλα».

Η ομιλία του έκλεισε με τις άνισα ταξικά επιπτώσεις της πανδημίας πάνω στους εργάτες, τους πρόσφυγες, τους μετανάστες και όλους τους φτωχούς, αλλά και με ένα κάλεσμα: «Η λύση είναι μια άλλη κοινωνία, με μια άλλη σχέση με τη φύση. Μια κοινωνία που θα ανατρέψει το «μεταβολικό ρήγμα» που, όπως περιέγραψε ο Μαρξ, έφερε ο καπιταλισμός στη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και θα επαναφέρει την απαραίτητη ισορροπία. Έχουμε το καθήκον να δυναμώσουμε την πάλη ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος, ενάντια στη διάλυση της δημόσιας Υγείας, ενάντια στο σύστημα που γεννά

πανδημίες και θάνατο».

Από την εξέλιξη της πανδημίας αυτή τη στιγμή σε όλον τον πλανήτη αλλά και τις ευθύνες των κυβερνήσεων που δεν αξιοποίησαν ούτε την περίοδο της καραντίνας για να προχωρήσουν σε μέτρα αντιμετώπισης της με αποτέλεσμα η απειλή να συνεχίζει να είναι παντού μεγάλη, ξεκίνησε την ομιλία του ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων και του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ.

Καραντίνα στα τυφλά

«Όταν η επιδημία έγινε πανδημία και αφού η ανοσία της αγέλης ήταν πολύ προκλητική, κατέφυγαν στην καραντίνα», είπε στη συνέχεια. «Υπήρχε κάποια επιστημονική εξήγηση ότι αποτελεί αποτελεσματικό τρόπο αντιμετώπισης; Όχι, η καραντίνα είναι μεσαιωνικό μέτρο. Γιατί το έκαναν; Γιατί δεν υπήρχε έρευνα και θεραπεία και γιατί έχουν διαλύσει τα δημόσια συστήματα Υγείας. Το ήξερε πολύ καλά ο Μητσοτάκης ότι τα μνημόνια έχουν διαλύσει το ΕΣΥ. Και γιατί δεν ήθελαν να δώσουν λεφτά για να σώσουν τον κόσμο. Έτσι επικράτησε η λογική «κλείστε τους στο σπίτι κι ας κάνουν το σταυρό τους»».

Η ομιλία του στάθηκε ιδιαίτερα στην απάντηση των εργατών. «Μπορεί οι κυβερνώντες να ζήτησαν τη συναίνεση όλων και να την πήραν», είπε. «Από τις δυνάμεις του κοινοβουλίου μέχρι τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που κατέβασαν τα ρόλα. Κι εμείς, οι εργάτες, οι ηλικιωμένοι, οι φτωχοί του πλανήτη, να βρεθήκαμε στην πιο δύσκολη θέση. Κι όμως,

στις πιο δύσκολες συνθήκες, η εργατική τάξη, αντιστάθηκε. Έκλεισε τα αφτιά της στους Χαρδαλιάδες και τους Τσιόδρες περί φυσικού φαινομένου και αντέδρασε. Στις τοποθετήσεις τους ότι εμείς δεν χρειαζόμαστε μάσκες ή δεν δικαιούμαστε άδειες ειδικού σκοπού, βγήκαμε στα προαύλιά μας απ' άκρη σ' άκρη στα νοσοκομεία και ΚΥ όλης της χώρας κόντρα στα ψέματα. Κι έτσι ήρθαν οι οδηγίες ότι οι μάσκες είναι απαραίτητες παντού, έτσι πήραμε άδειες».

Δεν ήταν απλά αυθόρμητο. Ήταν οι πρωτοπόρες δυνάμεις, όπως το Συντονιστικό Νοσοκομείων, που οργάνωσαμε τη μάχη και μετατρέψαμε την 7 Απρίλη σε πανελλαδική κινητοποίηση. Κι από εκεί ξεκίνησε ένα γαϊτανάκι κινητοποιήσεων, μέσα στην καραντίνα και τις απαγορεύσεις, και στα νοσοκομεία και σε πολλούς ακόμα κλάδους. Αυτά καθιστούν την ΝΔ μια πολύ αδύναμη κυβέρνηση. Είναι αστεία η προπαγάνδα ότι οι 500 ΜΕΘ έγιναν 700, ότι έγιναν προσλήψεις, ότι θα βγούμε από την ύφεση. Αν περάσει ο κορονοϊός στη χώρα θα γίνουμε Ιταλία. Κι επειδή αυτή είναι η κατάσταση και οι εργάτες είναι ξεσηκωμένοι, έρχεται το νομοσχέδιο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων να προλάβει μάταια το χαμό που θα ακολουθήσει».

Και κατέληξε: «Στις πιο δύσκολες συνθήκες η εργατική τάξη είναι όπλο και ασπίδα προστασίας για όλους. Οι πρωτοπόροι αγωνιστές και αγωνίστριες είναι πολύτιμοι. Το ίδιο η επαναστατική αριστερά. Βρεθήκαμε σε κρίσιμες μάχες, πήραμε

κρίσιμες αποφάσεις, δοκιμαστήκαμε. Είπαμε ότι θα λογαριαστούμε τώρα και όχι μετά, ότι θα το κάνουμε με κοινή δράση με όλες τις δυνάμεις και όλη την κοινωνία φτιάχνοντας την πρωτοβουλία Support Health Workers. Και με πρόταση για την προοπτική. Ο καπιταλισμός μας οδηγεί στα βράχια, έχουμε τη δύναμη να τον ανατρέψουμε. Έτσι σώσαμε ζωές και έτσι θα συνεχίσουμε».

Φονικό δίδυμο με τον ρατσισμό

«Παρακολουθώντας τις ομιλίες, σκέφτομαι ότι η πραγματική πανδημία είναι ο καπιταλισμός», είπε στη συζήτηση που ακολούθησε ο Λουίς, πρόσφυγας από το στρατόπεδο του Ελαιώνα. Η παρουσία του, μαζί με δεκάδες ακόμα πρόσφυγες/ισσες και μετανάστες/τριες, έκανε αίσθηση σε όλο το ακροατήριο. «Ο κορονοϊός όπως και ο ρατσισμός βολεύει τον καπιταλισμό», συνέχισε. «Γιατί πώς μπορούμε να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας με τις οδηγίες που μας δίνει ο ίδιος ο δήμιός μας;», φέρνοντας και εικόνες από τις δολοφονικές πολιτικές των κυβερνήσεων και των φαρμακευτικών βιομηχανιών στις χώρες της Αφρικής.

Είχε προηγηθεί η τοποθέτηση του Διονύση Πανταζόπουλου, συνταξιούχου εκπαιδευτικού, που ανέδειξε τον τυφλό τρόπο με τον οποίο έβγαλε η κυβέρνηση τη χώρα από την καραντίνα για να εξυπηρετήσει την τουριστική βιομηχανία και όλα τα αφεντικά. Αλλά και του Γιάννη Κούτρα, γιατρού από το Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, που επίσης στάθηκε στις εγκληματικές επιλογές της κυβέρνησης στην Υγεία, στην Εκπαίδευση, στους Δήμους και παντού.

Το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί η τεράστια κλίμακας περιβαλλοντική καταστροφή άμεσα, ήταν μία από τις ερωτήσεις που έγιναν στη συζήτηση. Για το μεγάλο κίνημα ενάντια στην κλιματική αλλαγή και την καταστροφή του περιβάλλοντος μίλησε ο Ορέστης Ηλιάς, το μόνο που έχει τη δύναμη, μαζί και με κέντρο την εργατική τάξη, να δώσει τη λύση. Στους αγώνες των εργαζόμενων στα νοσοκομεία και σε πολλούς ακόμα χώρους στάθηκαν επίσης ο Τάσος Αναστασιάδης από το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης και ο Κώστας Πολύδωρος, από το Σωματείο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας.

Μπορείτε να δείτε βίντεο με τις εισηγήσεις της συζήτησης «Πανδημία και καπιταλισμός» στο sekonline.gr.

A.B.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Μονιμοποιήσεις, Όχι απολύσεις

Με βασικό αίτημα τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων τώρα χωρίς όρους και προϋποθέσεις οργανώνεται την Τετάρτη 15 Ιούλη η απεργιακή κινητοποίηση των νοσοκομειακών, με πανελλαδική στάση εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ και συμμετοχή της ΕΙΝΑΠ από τις 8πμ με 12μ και συγκέντρωση στις 8.30πμ στο Υπουργείο Υγείας στην Αθήνα. Συγκεντρώσεις θα γίνουν στις ΥΠΕ στις άλλες πόλεις.

Αντί για μαζικές προσλήψεις στο ΕΣΥ, σε

μία περίοδο που τα κρούσματα του κορονοϊού αυξάνονται ξανά, η κυβέρνηση της ΝΔ το μόνο που βάζει μπροστά είναι οι απολύσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις μέσω ΣΔΙΤ. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, είτε μόνιμοι είτε επικουρικοί και συμβασιούχοι, πλήρωσαν ακριβά αυτήν την πολιτική, έχοντας να χειριστούν μια υγειονομική κρίση με τεράστιες ελλείψεις με πραγματική αυτοθυσία και κίνδυνο της ίδιας της υγείας τους. Γι' αυτό οι κινητοποιήσεις των υγειονομικών του τελευταίου διαστήματος με αποκορύφωμα το

απεργιακό συλλαλητήριο στις 16 Ιούνη έχουν τρομερή μαζικότητα και συμπαράσταση. Σε όποιο νοσοκομείο πατάει το πόδι του ο Κικίλιας, η υποδοχή δεν είναι φιέστες, αλλά απεργίες και οργισμένες συγκεντρώσεις, που τον αποδοκιμάζουν.

Αυτή τη διάθεση μπήκε μπροστά για να οργανώσει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων, ζητώντας από την ΠΟΕΔΗΝ να κάνει πανελλαδική την παναττική στάση εργασίας που είχε κηρύξει αρχικά. Οργανώνει πανελλαδικά εξορμήσεις μέσα στα νοσοκομεία με

αφίσσα και προκήρυξη που καλούν στη στάση και τη συγκέντρωση ξεκινώντας με παρουσία στις πύλες των νοσοκομείων στις 7πμ. Στο πλευρό των απεργών καλεί η κίνηση "Στηρίξτε τους εργατές της Υγείας".

Η κινητοποίηση της Τετάρτης είναι πολύ μεγάλη μάχη. Η μονιμοποίηση των συμβασιούχων είναι κεντρική για όλο το Δημόσιο, όπως στους Δήμους και στα Σχολεία και μια ακόμα επιτυχία των Υγειονομικών θα δώσει δύναμη σε όλους τους κλάδους.

Σε μια περίοδο που η έλλειψη προσωπικού και η υποχρηματοδότηση στα δημόσια νοσοκομεία έγινε πιο εμφανής από ποτέ λόγω κορονοϊού, η μάχη για τη μονιμοποίηση χιλιάδων συμβασιούχων που εργάζονται στα νοσοκομεία και κινδυνεύουν κάθε τόσο με απόλυση γίνεται ακόμα πιο κεντρική. Είναι μάχη όχι μόνο για τους ίδιους που θα βρεθούν στην ανεργία, αλλά για όλους. Για τους μόνιμους συναδέλφους τους που θα χρειαστεί να καλύψουν τη δουλειά αλλά κύρια για όλη την εργατική τάξη που χρειάζεται δημόσια νοσοκομεία και βρίσκει μπροστά της ελλείψεις. Η μάχη αυτή είναι ξεκινήσιμη εδώ και καιρό και έχει να δώσει πολύτιμες εμπειρίες.

Μια από αυτές τις εμπειρίες είναι των 4.000 συμβασιούχων ΟΑΕΔ που προσλήφθηκαν το Φλεβάρη του 2017 για ένα χρόνο κι έχουν κερδίσει 3 φορές παράταση ενός επιπλέον χρόνου. Η πρώτη παράταση που κέρδισαν ήταν το φθινόπωρο του '17. Στις 11 Οκτώβρη έγινε μεγάλη απεργία στα νοσοκομεία ενάντια στην αξιολόγηση που κατέβαζε η τότε Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης Γεροβασίλη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Στη σύσκεψη που κάλεσε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων αμέσως μετά τη διαδήλωση συμμετείχαν, εκτός των άλλων, και πολλοί επικουρικοί και συμβασιούχοι από επιτροπές αγώνα που είχαν φτιαχτεί τις προηγούμενες μέρες.

Εκεί αποφασίστηκε το Συντονιστικό να αναλάβει πρωτοβουλίες δράσης για τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ που η σύμβασή τους έληγε το Φλεβάρη του 2018 και οργάνωση μιας πρώτης συνέλευσης στις 31/10 στον Άγιο Σάββα. Στη συνέλευση συμμετείχαν δεκάδες συμβασιούχοι και μόνιμοι από νοσοκομεία, από το Υπουργείο Υγείας, το ΕΚΕΑ, την Υγειονομική Περιφέρεια, μέχρι κι από χώρους εκτός των Υπηρεσιών Υγείας και ορίστηκε η 29 Νοέμβρη ως μέρα απεργιακής κινητοποίησης. Ακολούθησαν συσκέψεις για το ζήτημα των συμβασιούχων σε πολλά νοσοκομεία στην Αθήνα, αλλά και σε Θεσσαλονίκη και Πάτρα. Η πρωτοβουλία αυτή και η οργάνωση "από

Από μάχη σε μάχη

8 Μάρτη 2019, Στην κεφαλή της πορείας για την Παγκόσμια Μέρα των Γυναικών το σωματείο του Αγ. Σάββα με τις καθαρίστριες.

τα κάτω" οδήγησε την ΠΟΕΔΗΝ και την ΟΕΝΓΕ να καλέσουν στις 23/11 απεργιακή κινητοποίηση και στις 29/11 2017 μαζί με την ΑΔΕΔΥ πανυγειονομική και πανδημοσιούπαλληλική κινητοποίηση με αίτημα "καμία απόλυση συμβασιούχου – μονιμοποίηση και προσλήψεις". Έτσι φτάσαμε στην πρώτη 12μηνη παράταση των συμβάσεων του ΟΑΕΔ.

Επικουρικοί

Η επόμενη μάχη, αυτή τη φορά για τους επικουρικούς, ήρθε το καλοκαίρι του 2018, απέναντι σε απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που έκρινε "μη νόμιμες" τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, τόσο των επικουρικών γιατρών όσο και των υπόλοιπων επικουρικών εργαζομένων. Οι κινητοποιήσεις ανάγκασαν το Υπουργείο να τους ξαναπροσλάβει.

Οι νίκες αυτές έδωσαν μεγαλύτερη ώθηση στους αγώνες των νοσοκομειακών. Μετά τη μεγάλη διαδήλωση των υγειονομικών στις 7 Σεπτεμβρίου του 2018, μια μέρα πριν την πανεργατική διαδήλωση στη ΔΕΘ, συνεδρίασε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ, που υιοθέτησε την πρόταση του Συντονιστικού για απεργία στις 10 Οκτώβρη. Η οργάνωση

της απεργίας στις 10/10 για άλλη μια φορά στηρίχτηκε στην οργάνωση χώρο το χώρο, με συνελεύσεις και επιτροπές και έτσι έφτασε να γίνει η μέχρι τότε πιο μαζική απεργιακή συγκέντρωση στην Υγεία, με κεντρική την παρουσία των συμβασιούχων και το αίτημα για μονιμοποιήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν η 12μηνη ανανέωση για δεύτερη φορά των 4.000 συμβασιούχων του ΟΑΕΔ και οι επικουρικοί νοσηλευτές και νοσηλεύτριες να κερδίζουν εξάμηνη παράταση στη δουλειά τους.

Νικηφόρα ήταν και η απεργιακή κινητοποίηση των νοσοκομειακών 2 μήνες αργότερα, στις 10 Δεκέμβρη 2018 ενάντια στις απολύσεις 1.100 επικουρικών γιατρών που είχαν προγραμματιστεί στο τέλος του χρόνου.

Η Νέα Δημοκρατία, ως αντιπολίτευση τότε, έβγαζε αφρούς με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που έκανε πίσω και δεν προχωρούσε σε απολύσεις. Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός για να ανακαλύψει και αυτή ως κυβέρνηση ότι θα αναγκαστεί να κάνει πίσω.

Στις 23 Οκτώβρη του 2019, η 24ωρη πανελλαδική απεργία ανάγκασε τον Κικίλια να ανανεώσει για άλλο ένα χρόνο τους συμβασιούχους για τρίτη φορά. Στην κινητο-

ποίηση συμμετείχαν υγειονομικοί από όλη την Ελλάδα, ενώ το Συντονιστικό των Νοσοκομείων με το δικτυο του και τα υλικά του καθόρισε την επιτυχία της απεργίας. Και αυτή τη φορά, η απεργία είχε αποφασιστεί μετά τη διαδήλωση των νοσοκομείων στη Θεσσαλονίκη.

Αγ. Σάββας

Σημαντικές μάχες κερδήθηκαν και ενάντια στις απολύσεις συμβασιούχων ανά νοσοκομείο. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι οι μάχες στο νοσοκομείο "Αγ. Σάββας".

Ο Διοικητής του νοσοκομείου, Δενδραμής, προχώρησε σε προκήρυξη των θέσεων των καθαριστριών μέσω ΑΣΕΠ με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν με απόλυση 88 καθαρίστριες που δούλευαν ήδη δυο χρόνια στο νοσοκομείο. Στις 4 Φλεβάρη του 2019 έγινε η πρώτη μαζική κινητοποίηση στο γραφείο του, ενώ στις 18/2 με υποδειγματική οργάνωση πραγματοποιήθηκε μια από τις πιο επιτυχημένες απεργίες στην καθαριότητα, με προσωπικό ασφαλείας που είχαν επιλέξει οι ίδιες και μαζική απεργιακή φρουρά στην πύλη. Μαζί με το σωματείο, διαδήλωσαν στο Υπουργείο Υγείας, όπου συναντήθη-

καν με τις συμβασιούχες εργαζόμενες του Δρομοκαϊτείου που αντιμετώπιζαν ακριβώς το ίδιο ζήτημα. Παρά την τρομοκρατία, κατάφεραν μέχρι τα τέλη Μάρτη να οργανώσουν συνεχείς απεργιακές κινητοποιήσεις με καθολική συμμετοχή και με τη στήριξη αλληλέγγυων εργαζομένων από άλλα Νοσοκομεία. Στην απεργιακή 8 Μάρτη 2019, την παγκόσμια μέρα των γυναικών, βρέθηκαν στην κορυφή της πορείας. Έτσι, μπόρεσαν να κερδίσουν την επαναπρόσληψή τους.

Τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου, ο ίδιος διοικητής με πρόσχημα τη λήξη της θητείας τους, προχωράει σε προκλητική απόλυση 6 επικουρικών γιατρών, μεταξύ αυτών ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων, **Κώστας Καταραχιάς**. Ήταν μια προφανώς εκδικητική απόλυση, καθώς επί προεδρίας του το Σωματείο πρωτοστάτησε στη συγκρότηση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και ήταν παράδειγμα οργάνωσης κάθε αγωνιστικής κινητοποίησης. Δεκάδες Ομοσπονδίες και Σωματεία, όχι μόνο των υγειονομικών, έβγαλαν ψηφίσματα συμπαράστασης.

Οι καθημερινές κινητοποιήσεις με κεντρικό σύνθημα "Απολύστε τον Μητσοτάκη και τον Δενδραμή και όχι τους επικουρικούς και τον Καταραχιά", κλιμακώθηκαν στις 30/10 2019 με μια μεγάλη συγκέντρωση στο προαύλιο με συμμετοχή εργαζομένων και ασθενών του Νοσοκομείου έχοντας στο πλάι τους πλήθος συνδικαλιστών και εργαζομένων από διάφορους κλάδους. Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν τις επόμενες μέρες και εν τέλει έφεραν αποτέλεσμα. Ο διοικητής έφυγε μέσα στο Νοέμβρη, ο πρόεδρος του σωματείου και οι επικουρικοί έμειναν και οι συμβάσεις τους ανανεώθηκαν μαζί με άλλους 280 επικουρικούς γιατρούς από άλλα Νοσοκομεία.

Άλλη μια νίκη ήρθε φέτος μέσα στο Μάη με την παράταση των συμβάσεων που κέρδισαν 22 εργαζόμενοι στη φύλαξη στον Άγιο Σάββα μετά τις επιτυχημένες κινητοποιήσεις τους με τη στήριξη του Σωματείου.

Μάνος Νικολάου

ΒΙΚΤΩΡΙΑ 'Όχι στη ρατσιστική σύναξη μίσους

Σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες την Τετάρτη 15 Ιούλη, Πλατεία Βικτωρίας, 5μμ καλούν κινήσεις αλληλεγγύης, δημοτικές κινήσεις, κοινότητες μεταναστών, αντιφασιστικές κινήσεις, συλλογικότητες, η ΚΕΕΡΦΑ. Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ στο κάλεσμά της:

“Η σύναξη μίσους κατά μεταναστών, προσφύγων και του κινήματος αλληλεγγύης, την Τετάρτη 15 Ιούλη, στην πλατεία Βικτωρίας, που την καλούν ρατσιστές με το προσωπείο των ‘επιτροπών κατοίκων’ Αγίου Παντελεήμονα και Πλατείας Αμερικής είναι μια πρόκληση κατά των ελευθεριών όλων μας. Οι ίδιοι συνεργάτες στα πογκρόμ των φασιστών της Χρυσής Αυγής, των ταγμάτων εφόδου της Σκορδέλη και του Κασιδιάρη, εμφανίζονται ξανά ως αγανακτισμένοι κάτοικοι. Δεν ξεγελάνε κανένα και καμία!

Στις γειτονιές της Αθήνας, που οι νεοναζί της

Χρυσής Αυγής από το 2008-2013 έσπειραν το τρόμο, με πογκρόμ, μαχαιρώματα εκατοντάδων προσφύγων, εμπρησμούς καταστημάτων και χώρων θρησκευτικής λατρείας, οι ρατσιστικές επιτροπές της ακροδεξιάς επιχειρούν να ξαναπατήσουν πόδι, με τις πλάτες της Αστυνομίας και την κάλυψη του Μπακογιάννη.

Ο Μπακογιάννης άνοιξε την όρεξη στη ακροδεξιά και τους φασίστες, όταν έκοψε τα παγκάκια της Πλατείας Βικτωρίας για να μην κάθονται σε αυτά πρόσφυγες, μητέρες με παιδιά, θυμίζοντας την πρακτική Κακλαμάνη, ο οποίος είχε

κλείσει το 2008 την παιδική χαρά στην Πλατεία Αγίου Παντελεήμονα για να μην μαζεύονται προσφυγίνες με τα παιδιά τους.

Ο Μπακογιάννης παίζει ρατσιστικά παιχνίδια στην Αθήνα και σπαταλά εκατομμύρια σε Μεγάλους Περιπάτους αντί να υλοποιήσει την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, το οποίο απαιτεί από την κυβέρνηση να δώσει έκτακτη επιχορήγηση για τη μίσθωση ξενοδοχείων και την αξιοποίηση άδειων δημόσιων κτιρίων για την άμεση στέγαση των προσφύγων. Μαζί με τον Μητσοτάκη αφήνουν τα περιθώρια για να εκκολαφτεί ξανά το αυγό του φιδιού.

Δεν θα τους περάσει!

Καλούμε τα συνδικάτα, τις δημοτικές κινήσεις τις αντιφασιστικές κινήσεις και τις κινήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες να ματαιώσουμε τις ρατσιστικές συνάξεις μίσους. Στις γειτονιές δεν χωράει ο ρατσισμός και ο φασισμός, χωράει ο κοινός αγώνας και η αλληλεγγύη!”.

Με νόμο του εμφυλίου!

Δεν είναι μόνο τα κυβερνητικά βαμπίρ της δεξιάς που έχουμε να παλέψουμε αλλά και τα τοπικά δεξιά κουνούπια. Η δημοτική αρχή Χερσονήσου, έφερε στο τελευταίο δημοτικό συμβούλιο προς ψήφιση, προκήρυξη πρόσληψης 8 υδρονόμεων, συμπεριλαμβανοντας σε αυτή το νόμο του εμφυλίου 516Α.

Στη διακήρυξη αναφέρεται συγκεκριμένα ότι υδρονομείς δεν μπορούν να προσληφθούν “οι εμπορούμενοι υπό ανατρεπτικών ιδεών κατά τον διά του ψηφίσματος ΜΘ’ του έτους 1948 κυρωθέντα υπ’ αριθ. 516 Α. Νόμον, εάν πρόκειται περί υδρονομέως, ούτινος η διάρκεια της υπηρεσίας υπερβαίνει τους πέντε μήνας καθ’ έκαστον έτος, η περί επόπτου υδρονομέων” -ζητώντας ουσιαστικά πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων.

Αν και ο νόμος αυτός έχει καταργηθεί από το 1981 ο Δήμαρχος Χερσονήσου δεν δίστασε να τον ανασύρει και να τον θέσει ως προϋπόθεση προσόντων. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης η αντίδραση που υπήρξε από τους παρευρισκομένους ήταν ασθενής και πόσο μάλλον σε έναν Δήμο ο οποίος από τους πρώτους έσπευσε να ψηφίσει ενάντια στις δομές φιλοξενίας των ασυνόδευτων παιδιών των προσφύγων. Σε ένα Δήμο που αν και θεωρείται από τους πλουσιότερους της ευρύτερης περιοχής του Ηρακλείου, αφήνει τα σχολεία να καταστρέφονται και να κλείνουν και σε ένα Δήμο ο οποίος δεν θα διστάσει να μετατρέψει τον τελευταίο ελεύθερο ανεκμετάλλευτο χώρο που εδρεύει στην πρώην Αμερικάνικη Βάση Γουρνών σε Καζίνο και τεράστιο εμπορικό κέντρο.

Αυτός ο Δήμος λοιπόν, δια στόματος του τωρινού Δημάρχου κ. Σέγκου Ιωάννη, καθόλου τυχαία δεν αγνόησε την κατάργηση του Νόμου και θέλησε να επαναφέρει 72 χρόνια μετά, σε πλήρη ευθυγράμμιση με τη κυβέρνησή του.

Αντωνία Αντωνίου, Γιάννης Βαλαής
Πυρήνας ΣΕΚ Β. Κέντρου Ηρακλείου

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο

“Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για την ιδιωτική εκπαίδευση” απαιτούν με ανακοίνωσή τους οι Ριζοσπαστικές Παρεμβάσεις Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών και τον Ενωτικό Αγωνιστικό Ψηφοδέλτιο “Θρανίο στο παράθυρο”.

Όπως αναφέρουν: “Η κυβέρνηση έφερε το σχέδιο νόμου με αντιδημοκρατικό τρόπο, μετά το κλείσιμο των σχολείων και με απόντες τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις όλων μας πρόκειται για νόμο - παραγγελία των ιδιοκτητών αφού το σχολείο μετατρέπεται σε ανεξέλεγκτο πολυκατάστημα παροχής ‘εκπαιδευτικών υπηρεσιών’ και χώρο άγριας εργασιακής εκμετάλλευσης των εκπαιδευτικών. Ελεύθερες απολύσεις, μειώσεις ωραρίου και μισθού, ‘αξιολόγηση’, απλήρωτη εργασία, υποταγή στις απαιτήσεις του εργοδότη, δουλειά με το φόβο της απόλυσης, αυτό είναι το εργασιακό μέλλον που υπόσχεται ο νέος νόμος...

Αυτόν τον αγώνα πρέπει να τον δώσουμε, ενωμένοι και αποφασισμένοι, από τώρα και να εντεινουμε από τον Σεπτέμβρη. Γι’ αυτό προτείνουμε τις ακόλουθες δράσεις για το άμεσως επόμενο διάστημα:

1. Να συνεδριάσουν άμεσα τα πρωτοβάθμια σωματεία με συνελεύσεις όπου είναι δυνατό... 2. Να οργανώσουμε τις εξής κινητοποιήσεις μέσα στον Ιούλη: α) Δυναμική παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το υπ Παιδείας, με πανό, ντουντούκα κλπ, την ερχόμενη Πέμπτη 16/7 στις 11πμ. β) Συγκέντρωση έξω από τη βουλή μια από τις μέρες συζήτησης του ν/σ που θα επιλέξουμε, όχι όταν ψηφίζεται... 3. Η μια από τις δυο να είναι μέρα πανελλαδικής δράσης με αντίστοιχες παραστάσεις διαμαρτυρίας σε κυβερνητικά κτίρια, σε Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα, Ηράκλειο κλπ. όπου υπάρχουν ΣΙΕΛ”.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΕΧΝΗΣ Ξανά στο δρόμο στις 15/7

Στο δρόμο κατεβαίνουν ξανά οι εργαζόμενοι στις τέχνες την Τετάρτη 15 Ιούλη με συγκέντρωση στις 7.30μμ στην Παλαιά Βουλή, ενώ θα ακολουθήσει πορεία στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο Μέγαρο Μαξίμου. Την κινητοποίηση καλούν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος-Ακροάματος, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μουσικών και 24 ακόμη σύλλογοι και σωματεία των εργατών στην Τέχνη και τον Πολιτισμό.

Ο τομέας της Ψυχαγωγίας και του Πολιτισμού, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, είναι αυτός που επλήγη περισσότερο από κάθε άλλο από τα μέτρα για την πανδημία, χάνοντας το 93% του κύκλου εργασιών του. Η αναστολή της λειτουργίας του Πολιτισμού έχει σημάνει πολλές χιλιάδες εργαζόμενων χωρίς δουλειά, αλλά και χωρίς επίδομα στήριξης, αφού πολλοί από αυτούς είναι “άορατοι” εργασιακά λόγω των ελαστικών σχέσεων εργασίας που έχουν επικρατήσει. Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Η οργή έγινε γρήγορα οργανωμένη δράση με αποτέλεσμα τις πολύ μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος, με τα σωματεία να μπαίνουν μπροστά και να συντονίζονται. Η πρώτη κινητοποίησή τους στις 7 Μάη με χιλιάδες να πλημμυρίζουν το Σύνταγμα από πολλές διαφορετικές ειδικότητες της Τέχνης ήταν η αρχή μιας μεγάλης αλλαγής.

Οι καλλιτέχνες, οι “εργάτες της Τέχνης” δεν υπέκυψαν στο παραμύθι της κυβέρνησης “ας βάλουμε όλοι πλάτη γιατί τα πράγματα είναι δύσκολα”, αλλά προχώρησαν στο “ώρα να παλέψουμε για όλα τα δικαιώματα που μας πήραν στα χρόνια των Μνημονίων”. Μαζί με το αίτημα να καλυφθούν όλοι οι εργαζόμενοι του κλάδου με τα μέτρα στήριξης και τα επιδόματα, έβαλαν μπροστά αιτήματα όπως οι Συλλογικές Συμβάσεις, οι πληρωμένες πρόβες, η ενίσχυση της χρηματοδότησης στον Πολιτισμό.

Μαζικά στα σωματεία

Συσπειρώθηκαν μαζικά στα σωματεία και ξεκίνησαν τις διαδικασίες για να φτιαχτούν νέα σε ειδικότητες που δεν υπήρχαν. Κέρδισαν μαζικά την υποστήριξη του κόσμου με το “Support Art Workers” να γίνεται σύνθημα όλων. Έκαναν την κυβέρνηση και την υπουργό Πολιτισμού Μενδώνη να σπεύσει σε εξαγγελίες για δήθεν πλήρη κάλυψη όλων των καλλιτεχνών και να προχωρήσει στη δημιουργία Μητρώου, μήπως και καταφέρει να ξεθυμάνει την οργή τους.

Όλα αυτά τα μέτρα ήταν ένα φιάσκο. Η όποια στήριξη πήγαινε στους παραγωγούς, ενώ τη χασούρα καλούνται να πληρώσουν οι εργαζόμενοι. “Δεν υπάρχει καμία κρατική μέριμνα για την περίοδο από την 1η Μαΐου έως σήμερα κατά την οποία δεν υπήρξε πολιτιστική δραστηριότητα”, αναφέρει η ΠΟΘΑ στο κάλεσμά της για την κινητοποίηση στις 15/7. “Τα μέτρα που έχουν αναγγελθεί για την στήριξη των καλοκαιρινών πολιτιστικών παραγωγών είναι απολύτως ανεπαρκή, αφήνοντας τους εργαζόμενους εκτεθειμένους στους αγριότερους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Επιπλέον το ΥΠΠΟ έχει αρνηθεί να θέσει ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που θα απαγορεύει την απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία.

Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται καθώς, επιπλέον, είναι ασαφές το πώς θα λειτουργήσει ο κλάδος τον χειμώνα. Κανένα σχέδιο δεν μας έχει κοινοποιηθεί και κανένας προγραμματισμός για το πώς το κράτος θα στηρίξει τον Πολιτισμό τον πολύ δύσκολο χειμώνα που έρχεται, όταν θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε εκτός της ενδεχόμενης υγειονομικής κρίσης και μία ζοφερή οικονομική πραγματικότητα”.

Η διάθεση των εργατών της Τέχνης για να παλέψουν είναι μεγάλη. Το έδειξαν στις προηγούμενες κινητοποιήσεις, το έδειξαν και πρόσφατα οι εκλογές στο Σύλλογο Ελλήνων Ηθοποιών, που η συμμετοχή τριπλασιάστηκε από την προηγούμενη φορά. Το συλλαλητήριο της Τετάρτης δίνει τη δυνατότητα να εκφραστεί ξανά αυτή η διάθεση και να κλιμακώσει στη συνέχεια, όχι μόνο με συλλαλητήρια, αλλά και απεργιακά.

Ενώνουμε την Τέχνη με το Κίνημα

Με νέα κινητοποίηση την Τετάρτη 15 Ιούλη συνεχίζουν οι εργάτες της Τέχνης τον αγώνα τους ενάντια στην κυβέρνηση και το υπουργείο Πολιτισμού που αδιαφορούν για τις συνθήκες ζωής και επιβιώσής τους εν μέσω πανδημίας. Οι μαζικές κινητοποιήσεις τους τους τελευταίους μήνες τους έχουν αναδείξει σε αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος που παλεύει για να μην φορτωθεί τα βάρη της κρίσης. Στο πλευρό τους θα βρεθεί και όπως κάθε φορά η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο ΣΕΗ, που έχει πρωτοστατήσει σε όλες τις μάχες. Δύο μέλη και υποψήφιοι της στις πρόσφατες εκλογές του Σωματείου, ο Βασίλης Κουκαλάς, σκηνοθέτης και ηθοποιός και ο Αλέξανδρος Μαρτζούκος, ηθοποιός, συμμετείχαν ως ομιλητές στο Μαρξισμό 2020 και τη συζήτηση «Τέχνη, καλλιτέχνες και επανάσταση». Μαζί τους ήταν η Αλεξάνδρα Μαρτίνη, μέλος του ΣΕΚ στα Βόρεια της Αθήνας. Ήταν μια φοβερή συζήτηση για τη σχέση των καλλιτεχνών με τα κινήματα αντίστασης ιστορικά και σήμερα, για τις μεγάλες επιλογές που έχει ανοίξει ο αγώνας τους αλλά και την προοπτική του.

«**Η** τέχνη δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, λέει η κυρίαρχη, η κατεστημένη τέχνη», ξεκίνησε ο Βασίλης Κουκαλάς, σκηνοθέτης και ηθοποιός. «Γιατί; Εγώ πιστεύω και έχω επενδύσει ένα κομμάτι της καλλιτεχνικής μου δημιουργικότητας στο ότι η τέχνη ενδεχομένως μπορεί να αλλάξει τον κόσμο και αν δεν μπορεί, αποτελεί ένα πολύ σημαντικό εργαλείο για να αλλάξει ο κόσμος. Μπορεί να μην είναι το μόνο εργαλείο αλλά είναι σίγουρα εξαιρετικά χρήσιμο». Στη συνέχεια περιέγραψε το πώς έζησε ο ίδιος τις κινητοποιήσεις των τελευταίων μηνών και τις μεγάλες αλλαγές που έφεραν στις ιδέες, τις αντιλήψεις, τον τρόπο σκέψης των συναδέλφων του.

«Οι καλλιτέχνες και συγκεκριμένα οι άνθρωποι των παραστατικών τεχνών που έζησα εγώ από πιο κοντά κατάλαβαν ότι από τη συγκεκριμένη κυβέρνηση δεν υπολογίζονται», είπε. «Δεν τους βλέπει σαν παραγωγική κοινωνική τάξη, τους θεωρεί αναλώσιμους, ότι παράγουν ένα εμπορεύσιμο προϊόν που με όρους αγοράς θα πρέπει να βγει και ανταγωνιστεί άλλα προϊόντα για να επιβιώσει οπότε δεν είναι και τόσο απαραίτητοι.

Το πάνελ της συζήτησης
"Τέχνη, καλλιτέχνες και επανάσταση".
Από αριστερά: Β. Κουκαλάς, Α. Μαρτίνη,
Α. Μαρτζούκος. Συντονίζει η Α. Αδαμίδου.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τα προβλήματα επιβίωσης, άρχισαν να αναμοχλεύουν και να σπάνε παλιές αντιλήψεις στο χώρο. Κάτι σημαντικό που κερδήθηκε, πέρα από το ότι χιλιάδες κινητοποιήθηκαν στο δρόμο, είναι ότι ξαφνικά αποκτήσαμε μαζικά κοινωνική ταξική συνείδηση. Και επακόλουθα ότι είμαστε εργάτες. Σημαντικό ήταν επίσης ότι με τις πρωτοβουλίες όπως το Support Art Workers και τις ζυμώσεις που έγιναν άνοιξαν ζητήματα για τι είδους τέχνη θέλουμε, για το πώς θα συμπεριλάβουμε το συγκρουσιακό στην αντίληψή μας για την τέχνη, για το πώς μπορεί τελικά η τέχνη να αμφισβητεί τις κυρίαρχες κοινωνικές σχέσεις».

Σαν τον Μάη '68

Πρωτόγνωρα χαρακτήρισε όσα έγιναν το τελευταίο διάστημα και ο Αλέξανδρος Μαρτζούκος. «Μόνο με το 1995 στη Γαλλία όταν χιλιάδες καλλιτέχνες έκαναν δρώμενα με τα δυο εκατομμύρια των απεργών στο Παρίσι ή, συγχωρέστε με για το θράσος μου, ακόμα και με το Μάη του '68 μπορούν να συγκριθούν. Προφανώς τα μεγέθη δεν είναι ίδια, αλλά φάνηκε ξεκάθαρα ότι σε περιόδους κρίσης όπως η σημερινή που η πανδημία ενώνεται με τη φτώχεια, την ανεργία και όλα τα προβλήματα, η κοινωνία κάνει άλματα και οδηγεί σε ανατροπές. Όπως στη Ρωσία του 1917 που μια πολεμική κρίση ενοποίησε όλες τις άλλες και κατέληξε στην Οκτωβριανή Επανάσταση».

Στη συνέχεια μίλησε για την παρέμβαση της επαναστατικής αριστε-

ράς και της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης στο κίνημα των τελευταίων μηνών. «Το κόμμα μας και η παράταξή μας έπαιξαν ρόλο στη γιγάντωση του καλλιτεχνικού κινήματος», είπε. «Εδώ και χρόνια οι θέσεις μας, στις συνελεύσεις και στο ΔΣ του ΣΕΗ όταν εκλεγήκαμε, ήταν ξεκάθαρες σαν κρύσταλλο και έτσι πρέπει να παραμένουν προς τους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που τώρα γράφτηκαν στο σωματείο. Με σαφή προσανατολισμό στα καθημερινά προβλήματα για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, πληρωμένες πρόβες, λεφτά από το κράτος προς τα δημοτικά και κρατικά θέατρα για ηθοποιούς με συμβάσεις κ.α. Δεν ξεχνάμε ότι η ανεργία στον κλάδο μας είναι πάνω από 80%.

Δεν λείψαμε ποτέ από κανένα αγώνα. Και ήμασταν η μοναδική μέχρι πρόσφατα φωνή που μιλάγαμε για μετωπικό αγώνα ενάντια σε κράτος, υπουργούς και εργοδότες. Που μιλάγαμε για δυναμικούς και διαρκείς αγώνες, απεργίες, όπως στο ΚΘΒΕ που κέρδισε ΣΣΕ. Μπορεί να μην είχαμε πλειοψηφία στο ΔΣ αλλά πιέζαμε και καθορίζαμε. Οι εισηγήσεις μας ήταν πάντα σε σύνδεση με το κοινωνικό γίνεσθαι, όχι μακριά του. Πχ για να παίρνουμε θέση στο προσφυγικό ή για τη ΧΑ ότι είναι εγκληματική οργάνωση. Πάντα κατά του ρατσισμού, του φασισμού, του σεξισμού. Ο αγώνας συνεχίζεται. Φέτος στις εκλογές, εκλέξαμε δυο συνέδρους στην ΠΟΘΑ και έναν στο ΕΚΑ. Παρότι διπλασιάσαμε τις ψήφους μας δεν βγάλαμε έδρα στο ΔΣ για λίγες ψήφους. Το σημαντικό

όμως είναι ότι το καλλιτεχνικό κίνημα έχει γιγαντώσει και καλούμαστε να παρέμβουμε ξανά αποφασιστικά, με σαφή προσανατολισμό ρήξης με την πιο σκληρή κυβέρνηση που έχει περάσει ως τώρα».

Επιτεύγματα

«Η συζήτηση για ποια τέχνη παλεύουμε, τι σημαίνει πρόσβαση στην τέχνη για την εργατική τάξη και τους φτωχούς, αν μπορεί η τέχνη και οι καλλιτέχνες να συμβαδίζουν με τα κινήματα, τις εξεγέρσεις και τις επαναστάσεις, δεν είναι καινούργια», είπε η Αλεξάνδρα Μαρτίνη. «Πάντοτε η τέχνη βάδιζε πλάι στα επαναστατικά κινήματα. Αν γυρίσουμε πίσω πχ από το 1750 μέχρι το 1850, όταν η επαναστατική αστική τάξη είχε την αυτοπεποίθηση βασιζόμενη στις ιδέες του Διαφωτισμού να συγκρούεται με την παλιά φεουδαρχική τάξη, είναι η περίοδος που έχουμε από τα μεγαλύτερα καλλιτεχνικά επιτεύγματα: από τις συμφωνίες του Μπετόβεν μέχρι την κλασική αρχιτεκτονική. Αν πάμε πιο πίσω, η εμφάνιση των εμπορών, η ανακάλυψη της Αμερικής, των αποθεμάτων χρυσού και όλα όσα αυτά έφεραν, επηρέασαν την τέχνη. Ο Σαίξπηρ είναι το παράδειγμα.

Προφανώς, οι καλλιτεχνικές κορυφώσεις και δημιουργίες δεν γίνονται μόνο σε περιόδους μεγάλων αλλαγών και ανόδου των κινήματων. Αν κοιτάξουμε τα τέλη 19ου αιώνα, η κρίση συνδυάζεται με νέα ρεύματα, όπως των μοντερνιστών, που προσαθούν να εκφράσουν τη νέα περίοδο, να ασκήσουν κοινωνική κριτι-

κή και αυτό ριζοσπαστικοποιεί την ίδια τη μορφή της τέχνης. Ωστόσο, ο ρόλος των επαναστάσεων στην καλλιτεχνική δημιουργία παραμένει. Ένα παράδειγμα είναι το ρεύμα των φουτουριστών που αναπύσσεται ταυτόχρονα στην Ιταλία και τη Ρωσία. Στην μεν Ιταλία παίρνει μιλιταριστικά χαρακτηριστικά, υπέρ του Α'ΠΠ και τελικά υπέρ των φασιστών. Στη Ρωσία το ίδιο ρεύμα ανάμεσα σε δυο επαναστάσεις παίρνει αντιπολεμικά χαρακτηριστικά και φτάνει να γίνει συνοδοιπόρος της ίδιας της επανάστασης».

Στη συνέχεια στάθηκε στους δρόμους που άνοιξε η Ρώσικη Επανάσταση, ιδιαίτερα στο κομμάτι της πρόσβασης στην τέχνη για όλους. «Παρόλο που η εργατική τάξη είχε να αντιμετωπίσει την πείνα και τις πιο σκληρές συνθήκες, είχε τη δυνατότητα να πηγαίνει από τα εργοστάσια στα θέατρα και τις όπερες, πράγματα αδιανόητα μέχρι τότε που αυτά ήταν στα χέρια των πλουσίων. Μπορούσε να κατακλύζει πλατείες και να ακούει το λαϊκό επίτροπο παιδεία να απαγγέλει ποίηση ή να συζητά για την λογοτεχνία. Ήταν μια συνειδητή προσπάθεια των μπολσεβίκων και του εργατικού κράτους να φέρει κοντά τους εργάτες με την τέχνη.

Η πλειοψηφία των καλλιτεχνών στεκόταν δίπλα σε αυτές τις προσπάθειες. Ο Τζίγκα Βέρτοφ, μεγάλος κινηματογραφιστής της περιόδου, ήταν μέσα στα προπαγανδιστικά τρένα της επανάστασης σε όλη τη χώρα. Ήταν περίοδος έκρηξης της δημιουργίας. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες έγραψε ο Τρότσκι το "Λογοτεχνία και Επανάσταση" για να απαντήσει σε όλα τα ερωτήματα: ποια η σχέση καλλιτέχνη και κοινωνίας, πώς ασκούμε κριτική σε ένα έργο τέχνης, πρέπει να ρίξουμε στην πυρά παλιά ρεύματα ή να τα αξιοποιήσουμε για να πάμε παρακάτω».

Οι ομιλίες πυροδότησαν τη συζήτηση. Οι μπαλαρίνες της Όπερας του Παρισιού που χόρεψαν στο δρόμο για τους απεργούς μπροστά από το σύνθημα "Γενική Απεργία" ή οι μαύρες μπαλαρίνες του Black Lives Matter που έγιναν σύμβολο του κινήματος πρόσφατα, ήταν μόνο κάποιες από τις εικόνες που αναφέρθηκαν ως κομμάτι των μεγάλων αλλαγών που φέρνουν οι εξεγέρσεις και στο χώρο των καλλιτεχνών. Αντίστοιχα, μεγάλη κουβέντα και αντιπαράθεση έγινε γύρω από το ξήλωμα αγαλμάτων, μνημείων και άλλων συμβόλων ρατσισμού και καταπίεσης από το κίνημα το τελευταίο διάστημα. Χωρίς αμφιβολία οι εξελίξεις δεν αφήνουν τίποτα και κανέναν ανεπηρέαστο.

Λένα Βερδέ

Μαζικά συλλαλητήρια

Με τις ψήφους της Νέας Δημοκρατίας, τον Κίνηματος Αλλαγής και της Ελληνικής Αύσης υπερψηφίστηκε στη Βουλή το αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο που φιλοδοξεί να περιορίσει τις διαδηλώσεις. Στο νομοσχέδιο προβλέπεται μεταξύ άλλων ότι οι οργανωτές πρέπει να ενημερώνουν έγκαιρα την αστυνομία για την κινητοποίηση και να δηλώνεται “οργανωτής” που θα έχει την ευθύνη για ο,τι γίνει. Σε αντίθετες περιπτώσεις οι διαδηλώσεις θα θεωρούνται παράνομες. Το κράτος θα μπορεί να επιβάλει περιορισμούς και απαγορεύσεις επί τόπου “αν διαταράσσεται η κοινωνικοοικονομική ζωή της περιοχής”, δηλαδή όποτε θέλει. Η κυβέρνηση έχει πολλαπλό πρόβλημα. Το ίδιο το νομοσχέδιο είναι δείγμα αδυναμίας. Είναι παραδοχή ότι φοβάται το εργατικό κίνημα και την αριστερά. Όχι άδικα. Η Νέα Δημοκρατία – αλλά και οι άλλοι δυο σύμμαχοι που το υπερψήφισαν – έχουν την εμπειρία να τσακίζονται από τις εργατικές κινητοποιήσεις. Οι κυβερνήσεις ΓΑΠ, Παπαδήμου, Σαμαροβενιζέλων κι όλες οι ενδιαμέσες συμμαχίες με το ΛΑΟΣ ή τη ΔΗΜΑΡ, κατέρρευσαν από την έκφραση της οργής και της αντίστασης στο πεζοδρόμιο και τους χώρους δουλειάς. Και δεν είναι μόνο οι παλιότερες εμπειρίες. Σύμφωνα με δικούς τους υπολογισμούς, στον ελάχιστο χρόνο που έχει περάσει από την περίοδο της καραντίνας – που ούτε τότε έλειψαν οι κινητοποιήσεις – έχουν πραγματοποιηθεί 80 διαδηλώσεις στο κέντρο της Αθήνας, 3 κατά μέσο όρο την ημέρα. Πολλές από αυτές ιδιαίτερα μαζικές. Ξέρουν πολύ καλά ότι είναι μόνο η πρόγευση της απάντησης που θα λάβουν στα νέα σκληρά μέτρα που ετοιμάζουν, δεδομένης και της ραγδαίας επιδείνωσης της κρίσης.

Από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και τους εισαγγελείς μέχρι τη Διεθνή Αμνηστία, πλήθος φορέων κατήγγειλαν το “αντισυνταγματικό νομοσχέδιο”. Το Κίνημα Αλλαγής φλέετο με την εσωκομματική κρίση, με τον Παπανδρέου και τον Καστανίδη να διαχωρίζονται και να απειλούνται με διαγραφές. Η κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό, ρισκάρει όχι την καταστολή αλλά την αναβάθμιση των κινητοποιήσεων. Με τα συλλαλητήρια της Πέμπτης σχεδόν το σύνολο του εργατικού κινήματος ξεκαθάρισε ότι δεν πειθαρχεί στους περιορισμούς. Αν αυτό γίνει πράξη, κάθε κινητοποίηση θα είναι νίκη απέναντι στην κυβέρνηση. Και υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για κάτι τέτοιο.

Στέλιος Μιχαηλίδης

9/7, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

9/7, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Ευκλείδης Μακρόνλου

Η δεξιά ονειρεύεται πολλά χρόνια να βάλει χέρι στις διαδηλώσεις. Θεωρεί ότι τώρα είναι η καλύτερη στιγμή να το περάσει. Κι όμως, όχι μόνο οι πιο μαχητικοί, αλλά όλη η κοινωνία αντιλαμβάνεται την αυταρχικότητα του νομοσχεδίου. Τελικά η κυβέρνηση θα έχει τα αντίθετα αποτελέσματα. Η αντίδραση θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Οι εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου δίνουν σταθερά το παρών τόσο στους αγώνες για τα δικά μας αιτήματα όσο και στις μάχες που δίνει ευρύτερα οι κοινωνία. Έτσι θα συνεχίσουμε και δεν πρόκειται να μας σταματήσουν οι περιορισμοί τους.

Βασίλης Μπακάλης
εργαζόμενος Βυζαντινό Μουσείο

Μόνο μια παραπαίουσα κυβέρνηση προσπαθεί με τέτοιες νομικίστικες διευθετήσεις να κάμψει τη λαϊκή οργή που η ίδια προκαλεί. Σε καμία περίπτωση δεν θα τα καταφέρει. Δεν θα μπορέσει να μας εμποδίσει να βγαίνουμε στο δρόμο. Με την κίνησή της αυτή περισσότερο πεισμώνει κι εξοργίζει το λαό που ήδη υποφέρει. Τέτοια νομοσχέδια απλά θα κάνουν πιο ηχηρή την απάντησή μας στη συνέχεια.

Θωμάς Κατσαρός
εργαζόμενος ΥΠΠΟ

9/7, Χανιά. Φωτό: Ειρηναίος Μαράκης

9/7, Βόλος. Φωτό: Αποστολία Καραμικαηλίδου

Εκδικητικές συλλήψεις

Εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν το πρωί της Δευτέρας 13/7, για να συμπαρασταθούν στους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που συνελήφθησαν όταν η αστυνομία προσπάθησε να διαλύσει το συλλαλητήριο που γινόταν στο Σύνταγμα.

Στάση εργασίας κήρυξαν οι σύλλογοι εργαζομένων στα υπουργεία Οικονομίας, Εμπορίου, Ενέργειας και Ανάπτυξης, η Ομοσπονδία Υπαλλήλων Υπουργείου Ανάπτυξης καθώς ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι και ο γενικός γραμματέας του Συλλόγου Υπαλλήλων τ. Υπουργείου Ανάπτυξης (τομείς Βιομηχανίας κι Ενέργειας) **Μιλτιάδης Κοτζαμπάσης**. “Πλήθος συμπαραστατών συγκεντρώθηκε στα δικαστήρια. Μαζική συμμετοχή είχαν τα μέλη του Συλλόγου Υπαλλήλων τ. ΥΠΑΝ (γενικές Γραμματείες Βιομηχανίας και Ενέργειας) σε αλληλεγγύη με τον συνάδελφο Κοτζαμπάση και τους άλλους αγωνιστές. Το κατηγορητήριο είναι σημαντικό. Άνθρωποι κατηγορούνται για κακούργηματα που ποτέ δεν διέπραξαν” δήλωσε ο **Κώστας Πίπτας**, γραμματέας της Ομοσπονδίας τ.ΥΠΑΝ. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους το μεσημέρι της Δευτέρας, τρεις μέρες μετά τη σύλληψή τους.

Αίσχη ΕΛΑΣ

Οι καταγγελίες για τα αίσχη της ΕΛΑΣ άρχισαν να πέφτουν βροχή αμέσως μετά το συλλαλητήριο. Αντί για να κατηγορηθούν για τις δολοφονικές τους επιθέσεις οι μπάτσοι που έριχναν τα μηχανάκια τους πάνω σε διαδηλωτές ή ανοίγαν κεφάλια γιατί απλά βρέθηκαν στο δρόμο τους, φορτώθηκαν βαριές, ψευδείς κατηγορίες σε 9 διαδηλωτές.

“Τον συνελαβαν, καθώς περπατούσε μόνος του στην Πανεπιστημίου πηγαίνοντας να πάρει το αυτοκίνητο του μετά το τέλος της διαδήλωσης, μόνο και μόνο επειδή είπε ‘τι κάνετε’ στους αστυνομικούς, όταν εντελώς ανατιολόγητα ‘βούτηξαν’ και άρχισαν να ποδοπατούν ένα παιδί από μια ομάδα νεαρών που στεκόταν σε μια γωνιά” λέει η δημοσιογράφος **Μαρίνα Βήχου**, για έναν από τους συλληφθέντες. “Όπως λέει ο ίδιος με τον ίδιο τρόπο έγιναν και οι άλλες συλλήψεις”.

Την καταστολή και τις συλλήψεις καταγγέλλει και η **Εναλλακτική Παρέμβαση – Δικηγορική Ανατροπή**, που συμμετείχε στο συλλαλητήριο: “Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στους συλληφθέντες φοιτητές και συνδικαλιστές εργαζόμενους που αντιμετωπίζουν στημένα κατηγορητήρια με κακούργηματικές κατηγορίες, βασισμένα σε μεθοδευμένες δικογραφίες από πλευράς της αστυνομίας”.

ενάντια στο Νόμο Χρυσοχοΐδη

9/7, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια των τελευταίων ετών ήταν αυτό της Πέμπτης 9/7, την ημέρα της ψήφισης του νομοσχεδίου που φιλοδοξεί να περιορίσει το δικαίωμα στη διαδήλωση.

Όταν οι πορείες από τις διαφορετικές συγκεντρώσεις έφτασαν μπροστά από τη Βουλή, οι διαδηλωτές απλώνονταν στους δρόμους γύρω από την πλατεία Συντάγματος κι έφταναν μέχρι τη Σταδίου και την Πανεπιστημίου από τη μια, και το Ζάππειο από την άλλη.

Σύσσωμη η αριστερά κι ένα μεγάλο κομμάτι του εργατικού κινήματος έδωσαν το παρόν. Τα μπλοκ της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης** και του **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος**, μαζί με εργατικά σωματεία που ξεκίνησαν από τη συγκέντρωση που κάλεσε η **ΑΔΕΔΥ** και το **ΕΚΑ** στην πλ.

Κλαυθμώνος. Συνδικάτα που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του **ΠΑΜΕ** και γέμισαν τη Β. Αμαλίας. Αυτά που συμμετείχαν στη συγκέντρωση που κάλεσε η **Επιτροπή για το δικαίωμα στη διαδήλωση** και μαζί με οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς γέμισαν το δρόμο μπροστά από το ξενοδοχείο Μ. Βρετανία. Τα μέλη του **ΣΥΡΙΖΑ** που στάθηκαν στη γωνία Β. Αμαλίας και Β. Σοφίας.

Όσο ο Μητσοτάκης μέσα στη Βουλή υπερασπιζόταν το αντιδημοκρατικό του έκτρωμα, οι μπάτσοι του Χρυσοχοΐδη εξαπέλυαν απανωτές προσπάθειες να διαλύσουν το συλλαλητήριο. Χημικά, κρότου λάμψης, ξύλο ακόμα και σε περαστικούς, συλλήψεις στο σωρό, μηχανάκια που έπεφταν πάνω σε διαδηλωτές. Κι όμως. Όσο κι αν προσπάθησαν, οι διαδηλωτές παρέμειναν έξω από τη Βουλή μέχρι αργά το βράδυ. Το νομοσχέδιο

κουρελιαζόταν στο δρόμο την ίδια ώρα που ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και Βελόπουλοι το ψήφιζαν μέσα στην αίθουσα της ολομέλειας.

Το συλλαλητήριο της Πέμπτης ήταν η κορύφωση ενός τριημέρου αντίστασης στο νομοσχέδιο. Την προηγούμενη ημέρα, η **ΑΔΕΔΥ** είχε κηρύξει στάση εργασίας σε όλο το δημόσιο τομέα. Μια σειρά σωματεία όπως αυτά των νοσοκομείων **Αγ.Σάββας** και **Γεννηματάς**, των εργαζόμενων στο **Βυζαντινό Μουσείο**, οι εργαζόμενοι στο **ΤΕΕ**, **δάσκαλοι και καθηγητές**, οι εργαζόμενοι του **ΟΓΑ**, της **Περιφέρειας Αττικής**, του **Υπουργείου Γεωργίας**, εργαζόμενοι σε **δήμους** κ.α συμμετείχαν στις απεργιακές διαδηλώσεις. Το απόγευμα της Τρίτης 7/7, μια μαζική πορεία είχε ξεκινήσει από τα Προπύλαια κι έφτασε μέχρι τη Βουλή.

Σ.Μ.

Η κυβέρνηση έχει την εμπειρία από όλες τις προηγούμενες θητείες. Η αντίσταση των εργαζόμενων τους έχει γκρεμίσει ξανά και ξανά όλη την τελευταία δεκαετία. Η κρίση χειροτερεύει και ήδη φέρνουν μέτρα που θα επιδεινώσουν ακόμα περισσότερο τη ζωή μας. Βλέπουν τις κινητοποιήσεις που δεν τις σταμάτησε ούτε η καραντίνα και γίνονται όλο και μεγαλύτερες. Έλπίζουν με κάτι τέτοια νομοσχέδια σαν το σημερινό να τη γλιτώσουν και να μην έχουν την τύχη των παπαδήμων και των σαμαροβενιζέλων που κατέρρευσαν από την οργή του κόσμου. Για ένα πράγμα να είναι σίγουροι. Ότι δεν πρόκειται να τα καταφέρουν.

Στέλιος Γιαννούλης, δάσκαλος
ΔΣ ΣΕΠΕ Γλυφάδας Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης

Οι εργαζόμενοι πρέπει να μείνουμε ενωμένοι για να μην περάσει στην πράξη αυτό που ψηφίζει σήμερα η κυβέρνηση. Οι διαδηλώσεις και οι απεργίες μας θα συνεχίσουν. Είναι η άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας κι αυτή πάντα θα καταφέρνει να εκφράζεται ότι νόμους κι αν περνάνε. Εμείς θα νικήσουμε. Όχι αυτοί.

Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος ΠΣΕΦΑ

Απεργούμε για να ξεκαθαρίσουμε στην κυβέρνηση ότι κι αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά όπως έγινε και με τόσα άλλα. Ο λαός δεν τους αντέχει άλλο. Ήρθε ο καιρός να τα μαζέψουν και να φύγουν. Κάνουν ότι μπορούν για να αποφύγουν τις αντιδράσεις. Τώρα φέρνουν αυτό το νομοσχέδιο για να φοβίσουν τον κόσμο. Αλλά δεν θα τα καταφέρουν. Άλλωστε είδαμε και τι κάνανε με προηγούμενους νόμους. Πέρασαν στη Βουλή το νομοσχέδιο για να σταματήσουν τις απεργίες. Τις σταμάτησαν; Όχι βέβαια. Συνεχίσαμε να λειτουργούμε στα σωματεία, να παίρνουμε αποφάσεις και να απεργούμε. Και ο νόμος τους αχρηστεύτηκε. Έτσι θα γίνει και τώρα.

Φιλώ Φραγκάκου
εργαζόμενη νοσοκομείο Αγ.Σάββας

Πανελλαδική αντίσταση

Ο Εξορκισμός ενάντια στο νομοσχέδιο που περιορίζει το δικαίωμα στη διαδήλωση, απλώθηκε σε όλη τη χώρα.

Στη **Θεσσαλονίκη** “μαζική και ιδιαίτερα δυναμική απάντηση έδωσαν τα σωματεία και η αριστερά. Οι δρόμοι της πόλης δονήθηκαν από συνθήματα όπως «στο δρόμο σπάμε την τρομοκρατία, με όπλο τη διαδήλωση και την απεργία» και «κάτω τα χέρια από τις διαδηλώσεις». Συμμετείχαν με τα πανό τους οι εκπαιδευτικοί από τις **ΕΛΜΕ** και **ΣΕΠΕ** της πόλης, φοιτητικοί σύλλογοι, ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και άλλες συλλογικότητες της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Οι διαδηλωτές φθάνοντας στο **ΥΜΑΘ** διαμαρτυρήθηκαν για ώρα για την παρουσία της αστυνομίας. Εκεί δέχθηκαν απρόκλητη επίθεση από χημικά σε μια προσπάθεια να διαλυθεί η διαδήλωση. Η επιχείρηση καταστολής δεν πέρασε, με τους διαδηλωτές να συνεχίζουν με τελική κατάληξη

την Καμάρα. Ξεχωριστές πορείες πραγματοποίησε το **ΠΑΜΕ** και ο **ΣΥΡΙΖΑ**. Το εργατικό κίνημα έδειξε πως είναι αποφασισμένο να μην αφήσει τις προκλητικές απαγορεύσεις της ΝΔ να περάσουν» σχολιάζει ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**.

Στην **Πάτρα** “πάνω από 2000 διαδήλωσαν στους δρόμους την Πέμπτη ενάντια στο νομοσχέδιο που ψηφιζόταν στην Βουλή” είπε η **Τόνια Λαχανιώτη** στην Εργατική Αλληλεγγύη. “Σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, όλη η αριστερά και συλλογικότητες διαδήλωσαν με δυναμικό τρόπο και παλμό στο κέντρο της πόλης την αντίθεση τους στο νομοσχέδιο/έκτρωμα δίνοντας μια πρώτη γεύση για το τι έχει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση. Οι συζητήσεις παντού κατέληγαν στην απόφαση ότι όποιο και να είναι το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας θα καταργήσουμε στο δρόμο το νομοσχέδιο. Με πανό συμμετείχαν το Εργατικό Κέντρο Πάτρας, η Α' και Β' **ΕΛΜΕ** Αχαΐας, φοιτητικοί σύλλογοι, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΠΑΜΕ**,

ο **ΣΥΡΙΖΑ**, το **ΚΚΕ** (μ-λ), η **ΟΚΔΕ** και οι Ανυπότακτοι Μαθητές καθώς και άλλες συλλογικότητες”.

“Με εκατοντάδες διαδηλωτές πραγματοποιήθηκε η διαδήλωση της Πέμπτης στο **Ηράκλειο** της Κρήτης” μεταφέρει ο **Λεωνίδας Μαρουλάσσοφ**. “Από νωρίς ο κόσμος γέμισε την πλατεία στα Λιοντάρια. Με συμμετοχή οργανώσεων όπως η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΣΕΚ**, το **ΚΚΕ** (μ-λ) και **ΜΛ ΚΚΕ** της περιβαλλοντικής ομάδας **Φυσητήρες**, μελών του **ΣΥΡΙΖΑ** και πολλές άλλες συλλογικότητες έφτασε αυτή η διαδήλωση να είναι αντίστοιχη της μεγάλης αντιφασιστικής που ‘χε γίνει στις αρχές του μήνα. Για αρκετή ώρα το κέντρο της πόλης ήταν γεμάτο από διαδηλωτές. Με παλμό και συνθήματα δόθηκε το μήνυμα πως αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά όπως και τόσκι άλλοι νόμοι που μπορεί να πέρασε η κυβέρνηση αλλά στην πραγματικότητα βρήκαν το κίνημα απέναντι τους όταν πήγαν να τους εφαρμόσουν στην πράξη. Κλιμακώνου-

με την δράση μας με νέες κινητοποιήσεις και απεργίες”.

Πολύ μαζική και με παλμό ήταν η συγκέντρωση και πορεία που πραγματοποιήθηκε στα **Χανιά** λέει το μήνυμα το **Ειρηνάιου Μαρράκη**. “Συμμετείχαν με πανό κι οργανωμένα μπλοκ ο **Ενιαίος Σύλλογος Φοιτητών Πολυτεχνείου Κρήτης**, ο **ΣΕΠΕ** Χανίων, το **Σωματείο Επισιτισμού**, το **Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων**, το **ΣΕΚ**, το **ΚΚΕ** (μ-λ), η **Επιτροπή** για την ελευθερία στη διαδήλωση, η **Κατάληψη Ρόζα Νέρα**”.

“Πραγματοποιήθηκε και στο **Βόλο** συγκέντρωση ενάντια στο ν/σ που είχε καλέσει η **ΑΔΕΔΥ** Μαγνησίας. Συμμετείχε ένα μεγάλο κομμάτι από την Αριστερά της πόλης και παρευρέθηκαν περίπου 100 άτομα. ‘Βάλτε χέρι στην αστυνομία όχι στις διαδηλώσεις’ ήταν το σύνθημα της παρέμβασης μας τόσο με το πανό μας όσο και με την Εργατική Αλληλεγγύη” μας είπε ο **Τάσος Τσιούνης**.

“Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός”

Με τη συμμετοχή πλήθους αγω- νιστών και αγωνιστριών, νέων και παλιών, ντόπιων, προσφύ- γων και μεταναστών, από δεκάδες χώ- ρους και γειτονίες όλης της Ελλάδας, πραγματοποιήθηκε το φεστιβάλ επα- ναστατικών ιδεών «Μαρξισμός 2020». Το ετήσιο φεστιβάλ του ΣΕΚ έγινε το Σαββατοκύριακο 11 και 12 Ιούλη στο Σερράφειο στο Ρουφ, ακριβώς ένα χρό- νο από την εκλογική νίκη της Νέας Δη- μοκρατίας. Η δύναμη της εργατικής τάξης και της νεολαίας να γκρεμίσουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη και μαζί ολόκληρη το σύστημα που στηρίζει, βρέθηκε στο κέντρο των συζητήσεων.

Την επαναστατική προοπτική του κι- νήματος συμπύκνωσε η κεντρική εκδή- λωση που έκλεισε το φεστιβάλ «Η ερ- γατική έξοδος από την κρίση», με μι- λήτρια τη **Μαρία Στύλλου**, υπεύθυνη έκ- δοσης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Στις διπλανές στήλες θα βρεί- τε τα βασικά σημεία της εισήγησής της. Έχχαν προηγηθεί συζητήσεις που ανε- δείξαν την πολύπλευρη κρίση του καπι- ταλισμού αλλά και τη μεγάλη αντίσταση που ξεδιπλώνεται εδώ και διεθνώς - «Πανδημία και καπιταλισμός», «Τέχνη, καλλιτέχνες και επανάσταση», «Από το εμπόριο των σκλάβων στο ΒLM».

«Παρακολούθησα τις συζητήσεις για την πανδημία και για το ΒLM», μας εί- πε η **Νικολέττα**, από το Ηράκλειο της Κρήτης. «Μου άρεσαν και οι δυο πάρα πολύ, γιατί έχουν να κάνουν με την κα- θμερινότητα μας. Συνολλάει είναι ένα πολύ ωραίο φεστιβάλ. Μου δίνει δύνα- μη το γεγονός ότι είμαστε μια πολύ με- γάλη ομάδα, ότι γνώρισα τόσους πολ- λούς συντρόφους και συντρόφισσες από όλη τη χώρα».

Ιστορία και θεωρία

Όπως κάθε χρόνο, οι σημερινές μά- χες δέθηκαν με την ιστορία του εργα- τικού κινήματος και της Αριστεράς, με τη μαρξιστική θεωρία και την επανα- στατική παράδοση. Οι συζητήσεις «200 χρόνια Ένγκελς», «Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπιταλισμού», «Τα όρια του ρεφορμισμού» και «Το επαναστατικό κόμμα» συγκέντρωσαν μεγάλο ενδιαφέρον. «Τόσο η συζήτη- ση για τον Ένγκελς πριν, όσο και για τον Μαρξ και τις κρίσεις τώρα, ήταν πολύ ενδιαφέρουσες», μας είπε ο **Δη- μήτρης Κοντοδήμας**, εντομολόγος- ερευνητής. «Ακουσα πράγματα που δεν τα ήξερα και θετικά και το μέλλον της κοινωνίας. Στο Μαρξισμό με έφερε ο γιος μου, φαίνεται ότι η νέα γενιά έχει καλό κριτήριο και αντίληψη. Τα μηνύματα είναι αισιόδοξα».

Η ενεργή συμμετοχή όσων παρακο- λούησαν ήταν βασικό χαρακτηριστι-

Λένα Βερδέ

Τη σημερινή συζήτηση την αφιερώ- νουμε σε δυο μεγάλα γεγονότα. Το πρώτο είναι οι μάχες που έχει δώσει το εργατικό κίνημα, η νεολαία, οι μετανά- στες και οι πρόσφυγες το τελευταίο τρίμη- νο. Το δεύτερο είναι τα 55 χρόνια από τα Ιουλιανά του 1965, την εξέγερση που ακο- λούησε το πραξικόπημα της κυρίαρχης τάξης απέναντι στην εκλεγμένη κυβέρνη- ση της Ένωσης Κέντρου. Το πρώτο δεί- χνει τη δύναμη που μπορεί να ανατρέψει την κυβέρνηση και το σύστημα. Το δεύτε- ρο δείχνει ότι, σε στιγμές εξεγέρσεων και επαναστάσεων, το πεζοδρόμιο και η απερ- γία χρειάζονται το επαναστατικό κόμμα για να νικήσουν.

Οι αγώνες του τελευταίου τριμήνου έχουν κάνει τη ζωή πατινή στην κυβέρνη- ση, που νόμιζε ότι θα μπορούσε να προ- χωρήσει με εγκλεισμούς, απαγορεύσεις, ακόμα και θανάτους. Όταν εκλέχτηκε ένα χρόνο πριν πίστευε ότι θα μπορούσε να ελέγξει δυο πράγματα: την οικονομία και τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Μιλούσε για οικονομική ανάκαμψη, για την αξιοποίηση των ΑΟΖ μέσα από τις συμφωνίες της με το Ισραήλ και τον Τραμπ σε ανταγωνισμό με την Τουρκία. Και πίστευε ότι θα μπορούσε να ελέγξει το εργατικό κίνημα. Θεωρούσε ότι μετά την ήττα της αριστεράς το εργατικό κίνημα θα γυρνούσε απογοητευμένο στο σπίτι του.

Διαφεύσθηκε οικτρά και στα δυο. Και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα που αντι- μετωπίζει. Οι από πάνω είναι σε κρίση και εκνευρισμό, οι από κάτω σε δυναμική και προχωρήμα και η ΝΔ πελαγωμένη.

Οικονομικά δεν ξέρουν πόσο βαθιά θα είναι η κρίση, όχι μόνο εδώ αλλά και διεθ- νώς. Δεν ξέρουν πώς να την ελέγξουν. Γεωπολιτικά δε, είναι ακόμα χειρότερα, ένα διεθνές κουβάρι. Οι συμμαχίες και οι συσχετισμοί αλλάζουν συνεχώς. Η προ- σοπτική ότι η συμμαχία με ΗΠΑ και Ισραήλ θα μπορούσε να κάνει την Ελλάδα μια μι- κρή υπερδύναμη, ένα σημαντικό ιμπερια- λιστικό παράγοντα στη Μεσόγειο που θα βάλει στην άκρη την Τουρκία, δεν έχει επι- βεβαιωθεί. Η Αραβική Άνοιξη επιστρέφει από το Σουδάν και το Λίβανο μέχρι το Ιράκ και αποσταθεροποιεί όλα τα ιμπεριαλιστι- κά σχέδια.

Ριζοσπαστικοποίηση

Πίστευαν ότι θα έλεγχαν το εργατικό κί- νημα, πρώτα με την απογοήτευση, μετά με την καραντίνα και την πανδημία. Και ανακαλύπτουν ότι έχουν να αντιμετωπί- σουν τη μεγαλύτερη ριζοσπαστικοίηση της απομόνωσης, ότι δεν υπάρχει διέ- ξοδος, έχουμε πρόσβαση. Ενώ όλοι μαζί μπορούμε, συλλογικά, να παλέ- ψουμε και να αλλάξουμε τα πράγμα- τα».

Ο Μαρξισμός δεν θα μπορούσε πα- ρά να κλείσει με όλες και όλους να τραγουδούν με υψωμένες γροθιές τη Διεθνή και στη συνέχεια να φωνάζουν «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλι- σμός, είναι η επανάσταση και ο σοσια- λισμός». Αλλά και ένα ακόμα σύνθημα που ξεκίνησαν οι πρόσφυγες και οι με- τανάστες: «No justice, no peace!».

Ένα, την εμπειρία της πανδημίας και της ύφεσης που σημαίνουν τις χειρότερες συνθήκες για την εργατική τάξη. Ότι αυτό

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020

Επαναστατική οργάνωση για να φτάσουμε στη νίκη

Φωτό: Σ. Μιχαηλίδης

Στιγμιότυπα από την κεντρική συζήτηση της δεύτερης μέρας του φεστιβάλ “ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2020”.

γίες και συλλαλητήρια. Για πρώτη φορά όμως υπάρχει και μια άλλη εξέλιξη. Το ότι γκάλοπ της περασμένης εβδομάδας κατέ- γραψε πως το 50% των εργαζόμενων από 40 ετών και κάτω στις ΗΠΑ, λευκοί, μαύ- ροι, λατίνοι, θεωρούν ότι ο σοσιαλισμός είναι η λύση. Ούτε το Μάη του ’68 δεν υπήρχε αυτό. Υπήρχε ένα τεράστιο κίνημα που πάλευε για δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα, ενάντια σε προέδρους, ενάντια στον πόλεμο. Αλλά το τι θα ακο- λουθήσει δεν το άνοιγε. Η Βασική φοιτη- κή οργάνωση λεγόταν «Φοιτητές για μια δημοκρατική κοινωνία», όχι για μια σοσια- λιστική κοινωνία. Οι συνθήκες σήμερα έχουν αλλάξει, είναι πιο προχωρημένες σε όλο τον κόσμο. Το 2019 σηματοδότησε την επιστροφή των εξεγέρσεων παντού, από το Λίβανο και τη Χιλή μέχρι τη Γαλλία και το Χονγκ Κονγκ. Οι κυβερνήσεις παν- τού φοβούνται ένα νέο ’68, αλλά σε συν- θήκες πολύ πιο προχωρημένες.

νική απεργία”, “να τελειώνουμε με αυτούς”, “να τους ανατρέψουμε”. Όταν ο μπαμπάς Μητσοτάκης ήταν πρωτεργάτης της απο- στασίας, για να βάλουν το εργατικό κίνημα και τη νεολαία στο γύψο, πριν τη χούντα.

Τι σήμαινε να μην υπάρχει επαναστατική αριστερά; Ότι ο κόσμος ήταν 70 μέρες στο δρόμο και άρχισε να κουράζεται. Και όλα τα ερωτήματα που έβαζε έμεναν χω- ρίς απάντηση. Πώς θα κάνω την απεργία; Πώς θα βρει τη συμπάρσταση το διπλα- νό εργοστάσιο; Πώς θα απλωθεί στη Θεσ- σαλονίκη; Πώς θα τους διώξουμε; Ερωτή- ματα που το κίνημα είναι δυνατό για να βάζει, αλλά δεν μπορεί να τα λύνει. Ήταν μια τεράστια επώδυνη για όλους μας εμ- πειρία, που άνοιξε το δρόμο στην ήττα του κινήματος, στη δυνατότητα της κυ- ριάρχης τάξης να ανακτήσει το πάνω χέρι, να προχωρήσει στη χούντα.

Αυθόρμητο και οργάνωση

Τα Ιουλιανά είναι ΤΟ παράδειγμα για τη σχέση ανάμεσα στη δύναμη του αυθόρμη- του και την αναγκαιότητα του οργανωμέ- νου. Και σημαίνει τρία πράγματα σήμερα, όπως και τότε.

Το πρώτο είναι αυτό που έβαζε ο Τρό- τσκι, το να είσαι καθαρός στην εκτίμηση για το ποιο είναι οι συσχετισμοί ανάμεσα στην κυρίαρχη τάξη και το κίνημα. Δεν εί- ναι πάντα ίδιοι. Το κίνημα, όταν ξεκινάει, έχει την αίσθηση ότι η κυρίαρχη τάξη έχει το πάνω χέρι. Αλλά φτάνουν στιγμές που χάνει αυτό τον έλεγχο. Οι ρεφορμιστές δεν αναγνωρίζουν την αλλαγή των συσχε- τισμών κι όταν το αναγνωρίζουν κρύβονται κάτω από το τραπέζι. Η επαναστατική αρι- στερά το αντιμετωπίζει και αρχίζει να κι- νείται πιο οργανωμένα και επιθετικά. Ήταν πολύ σημαντικό να έχουμε σωστή εκτίμη- ση μετά την εκλογή της ΝΔ, είναι πολύ ση- μαντικό σήμερα.

Το δεύτερο είναι ότι δεν φτάνει η εκτίμη- ση. Πρέπει αυτή να μετατρέπεται σε δρά- ση. Τη συζητάμε στο Μαρξισμό και στους πυρήνες και από την επόμενη μέρα την ορ- γανώνουμε στους δρόμους και τους χώ- ρους. Και το τρίτο είναι η γενίκευση. Το πώς δηλαδή οι αγώνες μετατρέπονται σε πολιτικές μάχες ενάντια στην ΝΔ, ενάντια στον καπιταλισμό, για να κερδηθεί η εργα- τική τάξη στην προοπτική να αλλάξει το σύστημα και να αρχίσει να οργανώνει την κοινωνία με τη δική της δύναμη.

Έχουμε εμπειρία οργάνωσης με τέτοιο τρόπο, έχουμε παίξει ρόλο στη ριζοσπα- στικοποίηση, βάζουμε πολύ πιο συγκεκρι- μένα αυτούς τους στόχους και μαζί με πολ- λύ περισσότερο κόσμο. Φεύγοντας από το διήμερο του Μαρξισμού, από αυτή τη βδο- μάδα και για όσο χρειαστεί.

***Μαρία Στύλλου**
Εισήγηση στη συζήτηση
“Η εργατική έξοδος από την κρίση”*

“Μας γεμίζει αυτοπεποίθηση”

Όλες οι συζητήσεις ήταν πολύ καταποτιστικές. Τώρα ήμουν στην κουβέντα για το επαναστατικό κόμμα και τη βρήκα πολύ ενδιαφέρουσα. Είναι συζη- τήσεις που βοηθάνε τον κόσμο να παλέψει για κάτι καλύτερο. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας, αλλά σίγουρα βγαίνουμε πιο δυνατοί.

***Ηλέκτρα**, βιολόγος, Θεσσαλονίκη*

Στο Μαρξισμό έμαθα πράγματα που δεν τα έχω μάθει πουθενά, ούτε στο σχολείο ούτε στην καθημερινότητα. Θα με βοηθήσουν να υπερασπιστώ τα δι- καιώματά μου ως εργάτης και να παλέ- ψω για μια καλύτερη κοινωνία, με ισό- τητα για όλο τον κόσμο. Όλοι εμείς που είμαστε στην παραγωγή μπορούμε να φτιάξουμε τον καλύτερο κόσμο που ονειρευόμαστε. Προμηθεύτηκα και κά- ποια βιβλία, συγκεκριμένα το Κομμουνι- στικό Μανιφέστο και το Ουτοπικός ή Επιστημονικός Σοσιαλισμός του Ένγ- κελς, γιατί θέλω να προχωρήσω αυτή την ιδέα και να τη μεταφέρω και σε άλ- λους ανθρώπους. Κόντρα σε όσα μας λένε τα ΜΜΕ και την προπαγάνδα της κάθε κυβέρνησης ότι φταίμε εμείς για τα προβλήματά μας, το κεφάλαιο είναι αυτό που μας εμποδίζει να ζήσουμε όπως μας αξίζει. Είμαι πραγματικά πο- λύ χαρούμενος που ήρθα, με εκπλήρω- σε παραπάνω από ότι περίμενα, με έκα- ने να αισθανθώ ότι ήταν πολύ χρήσι- μος ο χρόνος που αφιέρωσα.

***Γιώργος**, 25χρονών, μηχανικός*

Ήταν η πρώτη φορά που συμμετείχα σε Μαρξισμό και ένιωσα αμέσως άνε- τα και οικεία. Το όλο φεστιβάλ απέπνεε έναν αέρα αισιοδοξίας, διαύγειας και όρεξης για γνώση μέσω όλων των ανθρώπων που συμμετείχαν (μέλη του ΣΕΚ ή όχι), παρόλη την κατάσταση που βιώνουμε τον τελευταίο χρόνο με την καταμέτωπη επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ στις ελευθερίες μας αλλά και την επικίνδυνη υγειονομική φάση που βρισκόμαστε τους τελευταίους μήνες μέχρι και σήμερα. Αυτή η στάση μου έδωσε και μένα δύναμη και όρεξη να απολαύσω εν τέλει τις συζητήσεις που έγιναν, να ενημερωθώ για το τι γίνεται στο σήμερα τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό και να ακούσω το πλάνο αντιμετώπι- σης των προβλημάτων μας, που προτείνει το ΣΕΚ.

Αξιοσημείωτο είναι ότι αν και πολλές κόσμος κατέφτασε στο φεστιβάλ, τηρή- θκαν οι απαιτούμενες αποστάσεις που έπρεπε να τηρηθούν, για την προστα- σία του ίδιου του κόσμου. Τελικά αποχωρώντας από τον χώρο του φεστιβάλ, έχοντας κάνει πολλές συζητήσεις και ακούσει πολλούς ομιλητές, από τη μία τους παλιούς που μεταλαμπάδευσαν τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους και από την άλλη τους νέους που μας μετέφεραν την ενέργεια και το πάθος τους για αυτό που κάνουν, μπορώ να πω ότι είμαι γεμάτος από νέες γνώσεις και προ- βληματισμούς. Ήταν μια ιδιαίτερη εμπειρία, από την οποία μπορεί ο καθένας μας μόνο να κερδίσει, καθώς το ίδιο το φεστιβάλ ήταν μια ωδή για τον καθημε- ρινό αγώνα του καθενός ατομικά και συλλογικά, την γνώση, την ισότητα.

***Κώστας Ζαχαρίας**, φοιτητής ΠΑΔΑ*

“**Μ**ε απόφαση της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης και παρότι το πόρισμα του ενεργούντος την προκαταρκτική εξέταση ήταν απαλλακτικό, ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη σε βάρος του εκπαιδευτικού Τζεμαλή Μηλιαζήμ, ο οποίος καλείται σε απολογία εντός 4 ημερών με την κατηγορία της ανάρμοστης και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας. Το αδίκημα με το οποίο κατηγορείται ο Τζεμαλή μπορεί να οδηγήσει ακόμη και στην επιβολή της ποινής της απόλυσης”. Αυτά καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης που την Τρίτη 14/7 πραγματοποίησε παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη Διεύθυνση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Νομαρχία) όπου είχε προγραμματιστεί συνάντηση του ΔΣ του Διδασκαλικού συλλόγου με τη Διεύθυνση της Πρωτοβάθμιας με αίτημα να αποσυρθεί η δίωξη.

“Ο Τζεμαλή Μηλιαζήμ κατηγορείται σε μία πειθαρχική διαδικασία με οργανωμένα χαρακτηριστικά επειδή ανακοινοποίησε δύο άρθρα. Η ανακοινοποίηση δύο άρθρων το περιεχόμενο των οποίων αφορά στην αλληλεγγύη στους πρόσφυγες θεωρείται επαρκής λόγος για να στιγματιστεί ένας εκπαιδευτικός με την κατηγορία της ανάρμοστης και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας και να κινδυνεύει με απόλυση!” συνεχίζει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ.

“Στο πρόσωπο του Τζεμαλή πλήττονται τα δικαιώματα όλων των εκπαιδευτικών όλων των δημοσίων υπαλλήλων. «Μη μιλάς» είναι το μήνυμα της διεύθυνσης της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ξάνθης γιατί θα επικρέμεται πάντοτε η απειλή της πειθαρχικής δίωξης, μην αγωνίζεσαι μην ενοχλείς.

Ο Τζεμαλή Μηλιαζήμ είναι αναπληρωτής εκπαιδευτικός που έχει πρωτοστατήσει σε όλους τους αγώνες των αναπληρωτών ειδικής αγωγής, και του εκπαιδευτικού κινήματος συνολικά. Έχει διατελέσει μέλος ΔΣ του **ΣΕΠΕ Ξάνθης**, ήταν υποψήφιος δήμαρχος με το σχήμα **«Ανταρσία στην Ξάνθη»** και δραστηριοποιείται ως μέλος της **«Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή»**, παλεύοντας για τα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών. Για τη δράση του αυτή άλλωστε είχε στοχοποιηθεί και από τους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Η φήμωση των αγωνιστών του εκπαιδευτικού και αντιρατσιστικού κινήματος δεν θα περάσει. Η λογοκρισία και η τρομοκρατία των αγωνιστών δεν θα περάσουν. Κάτω τα χέρια από τον Τζεμαλή Μηλιαζήμ. Καλούμε ΔΟΕ και ΑΔΕΔΥ να καταδικάσουν αυτές τις μεθοδεύσεις”.

Ήδη δεκάδες σωματεία, φορείς και συλλογικότητες σε όλη την Ελλάδα έχουν ταχθεί στο πλευρό του Τζεμαλή Μηλιαζήμ. Σε ανακοίνωσή της η **Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου** αναφέρει: “Η Ελληνική

Κάτω τα χέρια από τον Τζεμαλή

Ξάνθη, 14 Ιούλη

Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου υπενθυμίζει στην ελληνική πολιτεία ότι σύμφωνα με το άρθρο 107 παρ. 3 του Ν. 3528/2007 σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να συνιστά ανάρμοστη συμπεριφορά ή αναξιοπρεπή ή ανάξια για υπάλληλο διαγωγή ή άσκηση συνδικαλιστικής, πολιτικής ή κοινωνικής δράσης, ενώ εκφράζει έντονη αγανάκτηση για το πρωτοφανές προηγούμενο που δημιουργείται για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους καθώς διευρύνεται η έκταση της εξουσίας άσκησης πειθαρχικού ελέγχου ακόμη και σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης από τις κρατικές αρχές που φέρονται να ελέγχουν αυτοβούλως τους οδηγώντας τους αναγκαστικά σε αυτολογοκρισία”.

Αδιανόητη δίωξη

“Στηρίζουμε τον Τζεμαλή Μηλιαζήμ, ο οποίος υπήρξε συστηματικός και συνεπής συνεργάτης μας στο Πρόγραμμα για την Εκπαίδευση των παιδιών της Μουσουλμανικής Μειονότητας στη Θράκη. Θεωρούμε αδιανόητο να δώκεται για απόψεις που εξέφρασε σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, σε μια δημοκρατική κοινωνία όπως όλοι γνωρίζουμε διώκονται οι αξιόποινες πράξεις και όχι οι οποιεσδήποτε απόψεις” αναφέρουν σε κοινή τους δήλωση οι: **Ανδρούσου Αλεξάνδρα**, αναπληρώτρια καθηγήτρια ΤΕΑΠΗ-ΕΚΠΑ, **Ασκούνη Νέλλη**, αναπληρώτρια καθηγήτρια ΤΕΑΠΗ-ΕΚΠΑ, **Δημητρίου Αναστασία**, εκπαιδευτικός, **Δραγώνα Θάλεια**, ομότιμη καθηγήτρια ΤΕΑΠΗ-ΕΚΠΑ, **Ζωγραφάκη Μαρία**, συντονίστρια εκπαιδευτικού έργου, **Κατσιάνη Όλγα**, κοινωνική λειτουργός, **Κορτέση - Δαφέρμου Χάρη**, αναπληρώτρια καθηγήτρια ΤΕΑΠΗ-ΕΚΠΑ, **Κωστούδη Φωτεινή**, εκπαιδευτικός, **Λαγοπούλου Βικτωρία**, εκπαιδευτικός, **Φραγκουδάκη Άννα**,

ομότιμη καθηγήτρια ΤΕΑΠΗ-ΕΚΠΑ.

Σε σχετική δήλωσή του, ο **Γιάννης Πατζανακίδης**, δικηγόρος Ξάνθης και συνήγορος του Τζεμαλή Μηλιαζήμ κάνει λόγο για μια “αμιγώς κρατική δίωξη”. Όπως αναφέρει: «Είχαμε πληροφορηθεί ότι το πόρισμα του ενεργούντος την προκαταρκτική εξέταση ήταν απαλλακτικό για τον Τζεμαλή και αναμέναμε εύλογα ότι απαλλακτική θα ήταν και η απόφαση της Διευθύντριας Περιφερειακής Εκπαίδευσης. Όσοι, την Πέμπτη ο Τζεμαλή έλαβε κλήση σε απολογία κατηγορούμενος για αναξιοπρεπή και ανάρμοστη για δημόσιο λειτουργό συμπεριφορά..

Διαπιστώσαμε ότι η εντολή για τον πειθαρχικό του έλεγχο και οι εκτυπώσεις από το λογαριασμό του στο facebook με τις αναρτήσεις του Τζεμαλή δόθηκε από την Περιφερειακή Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης χωρίς να προκύπτει ότι κάποιος τρίτος (ιδιώτης, γονέας κ.ο.κ.) είχε υποβάλει σχετική αναφορά. Κινήθηκε δηλαδή η Περιφερειακή Διεύθυνση Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης αυτοβούλως και έτσι φέρεται να κατασκοπεύει τις αναρτήσεις των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε αυτήν.

Το συμπέρασμα είναι ότι πρόκειται για μια αμιγώς κρατική δίωξη. Ο Τζεμαλή ενοχλεί τη Διοίκηση γιατί είναι κομμάτι όλων των κοινωνικών και όλων των εκπαιδευτικών αγώνων. Είναι ακόμη κομμάτι όλων των αγώνων των εκπαιδευτικών της μειονότητας και ενοχλεί και αυτό σε μια περιοχή που η ισοπολιτεία διακηρύχτηκε μόλις το 1990 και ακόμα είναι προς κατάντη. Το παράπτωμα του Τζεμαλή είναι πως είναι πολύ αριστερός για δημόσιος υπάλληλος και πολύ αγωνιστής για μειονοτικός...”.

Γιώργος Πίττας

Άσυλο στον Τζαβέντ Ασλάμ

“**Σ**ύσκεψη για άσυλο στον Τζαβέντ Ασλάμ” πραγματοποιήθηκε η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας “Η Ενότητα” την Τρίτη 14/7, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Ύστερα από 25 χρόνια παραμονής στην Ελλάδα, με τη λήξη της δεκαετούς άδειας παραμονής του το 2019, ο Τζ. Ασλάμ ζητάει άσυλο, καθώς έκδοσή του στο Πακιστάν θα τον ρίξει στα νύχια των πακιστανικών αρχών των οποίων η προσπάθεια να τον τρομοκρατήσουν και εξοντώσουν από το 2005 είναι γνωστή. Όπως καταγγέλλει η Πακιστανική Κοινότητα σε προηγούμενη ανακοίνωσή της: “η Πακιστανική πρεσβεία το 2019 απειλήθηκε στο πρώην υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής Δ. Βίτσα ασκώντας μεγάλες πιέσεις για να απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ”. Η αίτηση του Τζαβέντ για άσυλο απορρίφθηκε σε πρώτο βαθμό και κρίνεται σε δεύτερο βαθμό στις 5 Αυγούστου.

Η εμπειρία του 2005 δείχνει πώς οι μαζικοί αγώνες μπορούν να τσακίσουν αυτές τις μεθοδεύσεις. Όταν το καλοκαίρι του 2005 έγιναν καταγγελίες από 28 Πακιστανούς ότι απήχθησαν και ανακρίθηκαν από μυστικές υπηρεσίες στην Ελλάδα, το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, η πακιστανική πρεσβεία και η πακιστανική κυβέρνηση προσπάθησαν να το κουκουλώσουν. Ο Τζ. Ασλάμ στήριξε τις καταγγελίες των θυμάτων. Με τη στήριξη της **Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο** και της **Πρωτοβουλίας Γένοβα 2001** άνοιξε μια μεγάλη καμπάνια για τη δικαίωση των Πακιστανών. Η διαστάσεις που πήρε το ζήτημα έκαναν το υπουργείο και την πρεσβεία να εξαπολύσουν ένα όργιο τρομοκρατήσης με αποκορύφωμα τη σύλληψη και τη φυλάκιση του Τζαβέντ Ασλάμ με σήμα της Ιντερπόλ τον Νοέμβριο του 2006. Του πρόσαψαν ξανά την κατηγορία της διακίνησης προσώπων, από την οποία είχε αθωωθεί λίγες μόλις εβδομάδες νωρίτερα.

Η απάντηση του κινήματος ήταν άμεση. Πέντε ημέρες μετά, ένα μεγάλο συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας, οργανωμένο με τη στήριξη των συνδικάτων διεκδικούσε την απελευθέρωση του Τζ. Ασλάμ. Την ίδια εβδομάδα, πακιστανοί εργάτες κατέβηκαν μαζικά στις διαδηλώσεις του Πολυτεχνείου, ενώ παράλληλα συνδικάτα, σωματεία, οργανώσεις από την Ελλάδα και αγωνιστές/τριες από όλο τον κόσμο έβαζαν το όνομά τους στην καμπάνια στήριξής του.

Μέσα από μια σειρά συσκέψεις στο ΕΚΑ οργανώθηκε μια μεγάλη καμπάνια συμπαράστασης, με συλλαλητήρια έξω από το δικαστήριο που θα αποφάσιζε την έκδοση ή μη του Τζ. Ασλάμ. Στις 13 Γενάρη 2007, τρεις μέρες πριν την έκδοση της απόφασης, έγινε μεγάλο αντιπολεμικό, αντιρατσιστικό συλλαλητήριο που έστειλε ξεκάθαρο μήνυμα ότι η εργατική τάξη μπορεί να τσακίσει αυτή την τρομοκρατία. Στις διαδηλώσεις πήραν μέρος, εκτός από πακιστανούς και ντόπιους εργάτες, μετανάστες από άλλες χώρες, καθώς και φοιτητές που εκείνη την περίοδο έκαναν καταλήψεις στις σχολές.

Αν και η απόφαση του δικαστηρίου ήταν να απορρίψει την απέλαση, οι σκευωροί συνέχισαν για μήνες ακόμα πηγαίνοντας την υπόθεση στον Άρειο Πάγο. Το ίδιο και το κίνημα: με ψηφίσματα, κινητοποιήσεις, συνεντεύξεις τύπου, ξεσήκωσε όλες τις δυνάμεις που αναγνώριζαν ότι στο πρόσωπο του Τζαβέντ Ασλάμ στοχοποιείται το ίδιο το αντιπολεμικό κίνημα και οι μετανάστες εργάτες που παλεύουν και διεκδικούν. Τέσσερις μήνες μετά η σκευωρία κατέρρευσε και στον Άρειο Πάγο.

Η Πακιστανική Κοινότητα και ο Τζαβέντ Ασλάμ είναι ασταμάτητα στο πλευρό όλων όσων αγωνίζονται, ντόπιων και μεταναστών και δείχνουν έμπρακτα ότι “εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι”. Το αίτημα για άσυλο στον Τζ. Ασλάμ είναι υπόθεση όλων.

Αφροδίτη Φράγκου

Τζαβέντ Ασλάμ

Η δίκη της Χρυσής Αυγής προχωράει με τις αγορεύσεις των συνηγόρων των πρώην βουλευτών της Χρυσής Αυγής πάνω στην κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης. Κατά την 436η και 437η συνεδρίαση (8 και 9 Ιούλη) αγόρευσαν συνήγοροι για τους Ηλιόπουλο, Αρβανίτη, Παππά κ.ά, ενώ στις 15/7 αναμένεται να ξεκινήσουν οι αγορεύσεις για τον Λαγό. Οι δικασιμες Ιουλίου στην αίθουσα τελετών του Εφετείου είναι: 15/7, 16/7, 17/7, 21/7, 22/7, 23/7, 24/7, 28/7 και 29/7.

*Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί μια αναδρομή στην πορεία του αντιφασιστικού κινήματος που κατάφερε να απομονώσει και να καθίσει στο σκαμνί τους Μιχαολιάκους. Γράφτηκε από τον Πάνο Γκαργκάνα και δημοσιεύτηκε τον Οκτώβρη του 2019 στο τεύχος 5 του περιοδικού *Enternasyonal Sosyalizm*, που εκδίδεται από το *DSiP*, αδελφή οργάνωση του *ΣΕΚ* στην Τουρκία. Το δημοσιεύουμε σε δυο συνέχειες σε αυτό και στο επόμενο φύλλο. Η μετάφραση είναι της Αφροδίτης Φράγκου.*

Η ανάγκη να παλέψουμε ενάντια στην ακροδεξιά και τις φασιστικές πτέρυγές της γίνεται ξανά επείγουσα τα τελευταία χρόνια. Στη μια χώρα μετά την άλλη έχουμε δει εκλογικές επιτυχίες για πολιτικούς σχηματισμούς που έχουν συνδέσμους με νεοναζιστικές ή μεταφασιστικές οργανώσεις. Η νίκη του Μπολσονάρο στη Βραζιλία, που διευκολύνθηκε από την παρουσία του Ντόναλντ Τραμπ στον Λευκό Οίκο στις ΗΠΑ, έδωσε περεταίρω ώθηση σε αυτή τη διαδικασία που στην Ευρώπη εξελισσόταν για ένα μεγαλύτερο διάστημα. Οι Λεπέν -πατέρας και κόρη- στη Γαλλία, το FPO στην Αυστρία, ο Βίλντερς στην Ολλανδία είναι παραδείγματα που πάνε πολύ πίσω στον χρόνο. Πιο πρόσφατη είναι η ανάδειξη του AfD στη Γερμανία και οι δυνατότητες που έδωσε στους φασίστες η άνοδος του Σαλβίνι στην Ιταλία. Έχουμε δει επίσης απόπειρες μεταφοράς αυτών των επιτυχιών στους δρόμους με συμμορίες να οργανώνουν ρατσιστικές επιθέσεις, σύμφωνα με τις φασιστικές παραδόσεις.

Ευτυχώς ταυτόχρονα αναπτύσσεται και η αντίσταση. Κάθε σεξιστική και ρατσιστική πρόκληση του Τραμπ απαντήθηκε με εκρηκτική οργή από γυναίκες, μαύρους/ες και μια αυξανόμενη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας και όχι μόνο- προς τα αριστε-

19/1/13, Διαδήλωση "Αθήνα Πόλη Αντιφασιστική"

ρά. Στη Γερμανία, οι μαζικές διαδηλώσεις στο **Κέμνιτς**, το **Βερολίνο** και πιο πρόσφατα στη **Δρέσδη** ήταν συγκλονιστικές απαντήσεις. Στην **Αυστρία** η συμμετοχή του FPO στην κυβέρνηση κατέρρευσε εν μέσω σκανδάλων. Στη Βρετανία παραμένουν ζωντανές οι παραδόσεις του **Anti Nazi League**. Στην Ελλάδα η Χρυσή Αυγή αποσυντίθεται.

Όλα αυτά αποτελούν το πλούσιο υπόβαθρο με βάση το οποίο ανοίγει η συζήτηση στην αριστερά για τη στρατηγική και την τακτική του αντιφασιστικού κινήματος. Δεν είναι ώρα για εφησυχασμό, αλλά έχουμε μια μεγάλη εμπειρία πάνω στην οποία μπορούμε να βασίσουμε τα συμπεράσματά μας. Τη συνολική εικόνα συνοψίζει σε άρθρο του ο **Μαρκ Λ. Τόμας** στο **International Socialism Journal**, τεύχος άνοιξης 2019. Όπως υπογραμμίζει:

“Τα φαινόμενα του παρελθόντος ξαναεμφανίζονται. Οι ναζί αναπτύσσονται ξανά, μπαίνουν σε κοινοβούλια, συγκεντρώνουν εκατομμύρια ψήφους και μολύνουν την ατμόσφαιρα με ρατσιστικό δηλητήριο. Για πρώτη φορά μετά την απελευθέρωση του Άουσβιτς και την καταστροφή των καθεστώτων του Μουσολίνι και του Χίτλερ, είναι ξανά πιθανό να φανταστεί κανείς την επικράτηση τέτοιων δυνάμεων. Οι φασίστες σήμερα παραμένουν πολύ πιο αδύναμοι σε σύγκριση με την περίοδο του μεσοπολέμου, πάνω απ’ όλα στους δρόμους, αλλά το βάθεμα της κρίσης εκ νέου και οι πολιτικές αναταραχές στις οποίες οδηγεί μπορούν να επιταχύνουν το μέγλωμά τους και να τους δώσουν χώρο.

Έχουμε χρόνο, αρκεί να δράσουμε -και να δράσουμε αποτελεσματικά. Αυτό επιφορτίζει με ευθύνη τις

επαναστατικές σοσιαλιστικές οργανώσεις να χτίσουν ενιαία μέτωπα ενάντια στον φασισμό, όχι βασιζόμενα σε γενικά πολιτικά προγράμματα ούτε περιορισμένα σε όσους/ες αυτοπροσδιορίζονται αντικαπιταλιστές/τριες, αλλά στηριγμένα στην κινητοποίηση όλων όσων φρίττουν από την άνοδο των φασιστών και των ναζί. Πράγματι, οι επαναστατικές οργανώσεις, επειδή ακριβώς βασίζονται στην εξωκοινοβουλευτική δράση και επειδή είναι αδιαπραγμάτευτα ενάντια στον ρατσισμό, μπορούν και φτιάχνουν τέτοια ενιαία μέτωπα. Η **Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση** σε όλη την Ευρώπη έχει ριχτεί σε αυτό το καθήκον”.

Εμπειρία

Σε αυτό το άρθρο θα αναπτύξω την εμπειρία της μάχης ενάντια στη Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα.

Το πρώτο που χρειάζεται να εξετάσουμε ξανά είναι ότι δεν υπάρχει κάποια αυτόματη σύνδεση ανάμεσα στην οικονομική ύφεση, την αύξηση της φτώχειας και την άνοδο της ακροδεξιάς συμπεριλαμβανομένων των νεοναζί. Η πολιτική κρίση και ο τρόπος με τον οποίο ανταποκρίνεται η Αριστερά παίζουν κρίσιμο ρόλο στη διαμόρφωση των εξελίξεων. Το να μην αντιμετωπίσουμε τη ρατσιστική ατζέντα αυξάνει τις δυνατότητες στους φασίστες. Είναι ένα σημαντικό ξεκαθάρισμα, διότι υπάρχουν κομμάτια της Αριστεράς που καταφεύγουν σε αναγωγισμούς, λέγοντας χοντρικά ότι αν παλέψουμε για το ψωμί, οι φασίστες θα φύγουν από τη μέση.

Στην Ελλάδα η πρώτη εκλογική επιτυχία της ακροδεξιάς μετά το 1977 ήρθε το 2007, όταν το **ΛΑΟΣ** μπήκε στο κοινοβούλιο με 3.8%.

Σύμφωνα με επίσημες στατιστικές το ΑΕΠ της Ελλάδας τότε ήταν στο απόγειό του. Η επίσημη ρατσιστική εκστρατεία ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες ωστόσο είχε ήδη αρχίσει να εκτοξεύεται. Το 2009 το ΛΑΟΣ ανέβηκε στο 5.63% και τρία χρόνια αργότερα αντικαταστάθηκε από τη Χρυσή Αυγή που κέρδισε ένα 6.97% ενώ το ΛΑΟΣ δεν κατάφερε να μπει στο κοινοβούλιο.

Το ΛΑΟΣ ήταν ένα πολιτικό μόρφωμα της ακροδεξιάς που προσπάθησε να δώσει ένα σοβαρό πρόσωπο σε ένα συνονθύλευμα φασιστικών ομάδων. Ήταν ανταγωνιστικό με τη Χρυσή Αυγή η οποία επέμενε στο χτίσιμο μιας δύναμης κρούσης στους δρόμους (χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία μέχρι τότε). Όταν το ΛΑΟΣ έχασε τη δημοτικότητά του το 2012 μπαίνοντας στη συγκυβέρνηση μαζί με τα κυρίαρχα κόμματα και υπό την πρωθυπουργία ενός πρώην τραπεζίτη, η “σοβαρή” εκδοχή κατέρρευσε και η Χρυσή Αυγή άρπαξε την ευκαιρία.

Αυτό είναι ένα καθαρό παράδειγμα πώς λειτουργεί η αλληλεπίδραση μεταξύ διαφορετικών τάσεων της ακροδεξιάς και γιατί δεν χωράει καμία υποτίμηση της φασιστικής απειλής. Στην Ελλάδα η **ΚΕΕΡΦΑ** ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 2009. Συσπειρώσε ακτιβιστές/τριες, συνδικαλιστές/τριες, μεταναστευτικές κοινότητες και προσωπικότητες από ένα ευρύ φάσμα της Αριστεράς, με το ΣΕΚ να παίζει σημαντικό ρόλο. Αρχικά όμως είχε να αντιμετωπίσει δυο διαφωνίες: 1. ότι υπερβάλλει όσον αφορά την φασιστική απειλή και 2. ότι “στενεύει” την απεύθυνση στις αντιφασιστικές δυνάμεις με το να βάζει τον αντιρατσισμό στο ίδιο πλαίσιο.

Τα γεγονότα έκτοτε δικαίωσαν την ΚΕΕΡΦΑ. Τα χρόνια που μεσολάβησαν ήταν γεμάτα σκληρούς αγώνες για να σταματήσει η άνοδος της Χρυσής Αυγής και είναι αδύνατο να φανταστεί κανείς αυτούς τους αγώνες χωρίς την ΚΕΕΡΦΑ.

Ας δούμε κάποια παραδείγματα.

Το 2013 το **Δίκτυο Καταγραφής Περιστατικών Ρατσιστικής Βίας** κατέγραψε 166 περιστατικά με τουλάχιστον 320 θύματα. Τα περισσότερα θύματα ήταν μετανάστες και πρόσφυγες, συμπεριλαμβανομένων μεταναστών χωρίς χαρτιά, αιτούντων άσυλο και αναγνωρισμένων προσφύγων. Οι περισσότεροι, επίσης, ήταν μουσουλμάνοι. Σε πολλές περιπτώσεις οι δράστες προσέγγισαν τα θύματα και τους ζήτησαν να αποδείξουν ότι είναι νόμιμοι. Αν τα θύματα δεν είχαν έγγραφα δέχονταν επίθεση. Οι περισσότερες τέτοιες επιθέσεις έγιναν σε δημόσιους χώρους από φρουρές δυο έως είκοσι ατόμων. Σε 15 περιπτώσεις τα θύματα ή οι μάρτυρες αναγνώρισαν στους δράστες μέλη της Χρυσής Αυγής, ή είδαν τα διακριτικά της Χρυσής Αυγής. Σύμφωνα με έρευνα του τμήματος εσωτερικών υποθέσεων της ΕΛΑΣ, η εμπλοκή της αστυνομίας σε ρατσιστικές επιθέσεις αυξήθηκε από το 2009 και Οκτώβρη 2013, με αποκορύφωμα το 2012. Συνολικά, 203 αστυνομικοί είχαν εμπλακεί σε περιστατικά ρατσιστικής βίας.

Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις η ΚΕΕΡΦΑ χρειάστηκε να οργανώσει ξανά και ξανά μάχες υπέρ των μεταναστών και ενάντια στις προσπάθειες της Χρυσής Αυγής να δημιουργήσει άβατα. Μαζικές διαδηλώσεις στον **Άγιο Παντελεήμονα** στο κέντρο της Αθήνας το 2011, στη **Νίκαια** το 2012, στον **Ασπρόπυργο** στα νοτιοδυτικά του λεκανοπεδίου το 2017. Η άλλη όψη του νομίσματος είναι ότι η ΚΕΕΡΦΑ πάλεψε να είναι οργανωμένοι οι μετανάστες στα συνδικάτα, κατεβάζοντας μαζικά μπλοκ μεταναστών δίπλα στους απεργούς στις πολυάριθμες μεγάλες πανεργατικές απεργίες ενάντια στα μνημόνια.

Αυτός ο προσανατολισμός ήταν η βάση για την έκρηξη του αντιφασιστικού κινήματος το 2013 που ανάγκασε τις αρχές να βάλουν στη φυλακή την ηγεσία της Χρυσής Αυγής μετά τη δολοφονία του **Παύλου Φύσσα**. Η ΚΕΕΡΦΑ είχε οργανώσει μια κρίσιμη διαδήλωση τον Γενάρη του 2013 μετά τη δολοφονία ενός πακιστανού εργάτη, του **Σαχζάτ Λουκμάν**, από μαχαίροβγάλτες της Χρυσής Αυγής. Ήταν επίσης στην πρώτη γραμμή στις μαζικές κινητοποιήσεις του Σεπτέμβρη του ίδιου έτους, αυτές που επιτέλους έσπασαν την ασπίδα προστασίας που παρείχε το κράτος στους νεοναζί δολοφόνους, το εκ των πραγμάτων ακαταδίωκτο που είχαν.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

ΝΕΟΙ ΔΑΣΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ ‘Όχι στην αποψίλωση

Υπουργική Απόφαση για την αναμόρφωση και εκ νέου ανάρτηση των δασικών χαρτών εξέδωσε στις 6 Ιουλίου ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Χατζηδάκης ανοίγοντας το δρόμο σε νέα αποψίλωση των δασών στο βωμό του κέρδους. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά:

«Με την απόφαση αυτή ολοκληρώνουμε το νέο θεσμικό πλαίσιο για τους δασικούς χάρτες που θεσπίστηκε με τον περιβαλλοντικό νόμο 4685/2020. Αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα και τις στρεβλώσεις που διαπιστώθηκαν μέχρι σήμερα στην κατάρτιση των δασικών χαρτών και βάζουμε τέρμα στον παραλογισμό του κράτους και την ταλαιπωρία των πολιτών.

Αποχαρκτηρισμός

Σε άρθρο που υπογράφει στην Καθημερινή ο **Γιώργος Λιάλιος** αναφέρεται ότι «με την απόφαση του υπουργείου Περιβάλλοντος πολλαπλασιάζονται οι περιπτώσεις αποχαρκτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων... Η σοβαρότερη από τις «νέες» περιπτώσεις αποχαρκτηρισμών αφορά σε διαφόρων ειδών διανομές ή απαλλοτριώσεις που είχαν γίνει προ πολλών δεκαετιών προκειμένου να δημιουργηθεί αγροτική, γεωργική, ή κτηνοτροφική γη. Με τη νέα απόφαση, αυτές οι εκτάσεις εξαιρούνται στο σύνολό τους, ακόμα δηλαδή κι αν δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό ποτέ και σήμερα είναι δασικές... Επίσης, αποχαρκτηρίζονται αυτόματα όλες οι εκτάσεις που είναι δηλωμένες στον ΟΠΕΚΕΠΕ ή έχουν δηλωθεί σε ειδικά αγροτικά μητρώα (αμπελουργικό και ελαιουργικό), χωρίς να εξετάζεται αν οι εκτάσεις αυτές έχουν εκχερσωθεί παράνομα....

Μια τρίτη κατηγορία αφορά άδειες εγκατάστασης βιομηχανικών και τουριστικών μονάδων, ανεξαρτήτως σε ποιο στάδιο αδειοδότησης βρίσκονται και από ποιον εκδόθηκαν. Με άλλα λόγια, μια τουριστική μονάδα που έλαβε έγκριση λ.χ. από το υπουργείο Τουρισμού δεν χρειάζεται να ελεγχθεί από το δασαρχείο, αν στην έκτασή της περιλαμβάνει δασικά κομμάτια... Σε εφαρμογή του πρόσφατου... περιβαλλοντικού νόμου, εξαιρούνται από τους δασικούς χάρτες και οι οικοδομικές άδειες που δεν έχουν ακόμα υλοποιηθεί...».

ΚΕΡΚΥΡΑ ΕΡΗΜΙΤΗΣ Με διαδηλώσεις “υποδέχτηκαν” τον Μητσοτάκη

Με μαζικές κινητοποιήσεις πλήθος κόσμου υποδέχθηκε στην Κέρκυρα τον Μητσοτάκη και το επιτελείο του. Το περασμένο Σάββατο κύριακη πήγαν στο νησί προκειμένου να παρεν-
ρευθούν στα εγκαίνια των εργασιών του Kassiori Project της εταιρείας NCH Capital στον “Ερημίτη”.

Το Σάββατο 11/7 το πρωί πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση των εργατικών σωματείων στην Πόρτα Ριάλα στην πόλη της Κέρκυρας όπου φωνάχτηκαν συνθήματα ενάντια στην “επένδυση” στον Ερημίτη αλλά και ενάντια στα αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης και το νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις. Ακολούθησε δεύτερη μαζική, δυναμική συγκέντρωση και πορεία στην περιοχή Ελαιουργία Σινιών από κάτοικους της περιοχής, σωματεία, φορείς, κόμματα και συλλογικότητες το ίδιο βράδυ το απόγευμα.

Όπως αναφέρει το ρεπορτάζ της ΕΡΤ: “Η συγκέντρωση ξεκίνησε με χαιρετισμούς και σύντομες ομιλίες όπου από όλους δηλώθηκε η ανάγκη να συνεχιστεί με κάθε τρόπο ο αγώνας για την διάσωση της περιοχής το Ερημίτη. Αμέσως μετά ακολούθησε ειρηνική πορεία με συνθήματα υπέρ της διατήρησης του δημόσιου χαρακτήρα του Ερημίτη, ενώ λίγα μέτρα πιο κάτω οι διαδηλωτές βρήκαν κλειστό τον δρόμο από δυνάμεις των ΜΑΤ”. Νωρίτερα την περασμένη βδομάδα είχαν πραγματοποιηθεί συνέλευση των περιβαλλοντικών φορέων Κέρκυρας και συνέλευση σωματείων (μετά από κάλεσμα της ΕΛΜΕ προς τα σωματεία και συλλογικότητες της Κέρκυρας) στο Εργατικό Κέντρο Κέρκυρας, όπου αποφασίστηκαν οι κινητοποιήσεις του Σαββάτου.

Στην ομιλία του προς τους “επενδυτές” ο Μη-

11/7, Κέρκυρα. Φωτό: Corfu News

τσοτάκης - που για να αποφύγει τη συγκέντρωση έφτασε στα εγκαίνια από άλλο σημείο - αναγκάστηκε να αναφερθεί δύο φορές στις αντιδράσεις που υπάρχουν ενάντια στην επένδυση, επισημαίνοντας ότι “οι όποιες έννομες ενστάσεις κρίνονται από τη δικαιοσύνη” και ότι “αντίστοιχες επενδύσεις μπορούν να αναδείξουν το ίδιο το περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσονται” ενώ προσπάθησε να χρυσώσει το χάπι κάνοντας λόγο για “1.000 νέες θέσεις εργασίας” στα έργα και 500 νέες θέσεις εργασίας” κατά τη λειτουργία της επένδυσης.

Καταστροφική “επένδυση”

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια καταστροφική για το περιβάλλον και τους κατοίκους “επένδυση” Ο Ερημίτης είναι ένα οικοσύστημα πυκνής βλάστησης με πλούσια χλωρίδα και πανίδα συνολικής έκτασης 2.000 περίπου στρεμμάτων στη βορειοανατολική Κέρκυρα αποτελούμενη από παραλίες, ορμίσκους, ακρωτήρια και τρεις λίμνες από τα οποία περίπου 500 στρέμματα έχουν μεταβιβαστεί από το Ελληνικό Δημόσιο μέσω του ΤΑΙΠΕΔ στην ιδιωτική εταιρεία προς τουριστική επένδυση που περιλαμβάνει: “ένα πολυτελές θέρετρο με ξενοδοχείο 5 αστέρων, με 90 δωμάτια και 76 σουίτες καθώς και μέχρι 40 αραι-

οκατοικημένες πολυτελείς επαύλεις και μαρίνα ελλιμενισμού σκαφών δυναμικότητας περίπου 60 θέσεων”. Αυτό θα πει φιλολαϊκή πολιτική!

Το κάλεσμα της καμπάνιας **Save Erimitis** στις συγκεντρώσεις (υπογράψτε εδώ το κείμενο <https://tinyurl.com/y79eyrf7>) αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: “Ενώστε τις φωνές μας μαζί μας για να σώσουμε ένα από τα τελευταία ανέγγιχτα σημεία της Κέρκυρας από την «ανάπτυξη» τους. Ένα από τα τελευταία, παρθένα μέρη της Κέρκυρας έχει πουληθεί για κέρδος κεφαλαίου από τις κυβερνήσεις. Πρέπει να ενωθούμε ενάντια σε αυτή τη λεηλασία της ανέγγιχτης φύσης, η φύση που προσελκύει τους επισκέπτες όλους του κόσμου στην Κέρκυρα...”

Σε ανακοίνωσή της η **Αντικαπιταλιστική Αριστερά στα Ιόνια** ανέφερε: “Συμμετέχουμε στους αγώνες του κινήματος ενάντια στην αυταρχική φιλελεύθερη πολιτική, που έχει στόχο την κατάλυση των δημοκρατικών και εργασιακών δικαιωμάτων του λαού, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και την καταστροφή του περιβάλλοντος στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, που αποφέρει κέρδη σε λίγους και φτώχεια στους πολλούς”.

Γιώργος Πίπτας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Κάτω τα χέρια από το Πάρκο

Νέα ανοιχτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας καλεί την Τετάρτη 22 Ιουλίου στις 7μμ στο Πάρκο «Μετρό Αμπελόκηποι» (Λ. Αλεξάνδρας και Βουρνάζου) η Επιτροπή Αγώνα Κατοίκων για τη σωτηρία του Πάρκου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Άνω Αμπελοκήπων και ο Πολιτιστικός Περιβαλλοντικός Σύλλογος Κέντρου Αμπελοκήπων. Παρέμβαση για το θέμα πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 13/07 στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας. Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα στην ανακοίνωσή τους:

“Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 8 Ιουλίου 2020 στα γραφεία του Πολιτιστικού Συλλόγου Άνω Αμπελοκήπων σύσκεψη φορέων, κατοίκων και δημοτικών παρατάξεων που ομόφωνα αποφάσισε: Να καταγγείλουμε την απόφαση του Ιδρύματος Νεολαίας και δια βίου μάθησης (που εποπτεύεται απ το Υπουργείο Παιδείας), να εκχωρήσει ένα ήδη διαμορφωμένο πάρκο 830 τετρ. μέτρων που χρησιμοποιείται καθημερινά από τους περιοίκους και χιλιάδες επιβάτες του Μετρό σε ιδιωτική εταιρεία, για

να χτίσει εκεί δύο κτίρια των 60 τετρ. μέτρων το καθένα, για εμπορική εκμετάλλευση με 3 θέσεις στάθμευσης, και δρόμο εξυπηρέτησης που θα διασχίζει το πάρκο.

Να εκφράσουμε την έκπληξη και αγανάκτησή μας, για την πρωτοφανή απόφαση του συμβουλίου της 7ης Δημοτικής Κοινότητας (με τις ψήφους μόνο της συμπολίτευσης και την παρουσία, προτροπή του αναρμόδιου για τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως Αντιδημάρχου κ. Αποστολόπουλου) με την οποία «συναινεί στην καταστροφή του Πάρκου» χαρακτηρίζοντας καταπατητές τους πολίτες που θέλουν αυτή η δημόσια έκταση να συνεχίζει να αξιοποιείται ως χώρος πρασίνου.

Να κλιμακώσουμε τις ενέργειές μας, ώστε να υπερασπιστούμε έναν απ τους τελευταίους ελεύθερους δημόσιους χώρους, στην καρδιά των Αμπελοκήπων”. Η Επιτροπή Αγώνα θα συνεδριάσει ξανά την Τετάρτη 15 Ιουλίου ώρα 7.00 μμ στα γραφεία του Πολιτιστικού Συλλόγου Άνω Αμπελοκήπων: Λάκωνος 9 (Πάρκο ΚΑΠΑΨ – Τριφυλλίας και Λάμψα)».

‘Όχι στους “αιολικούς σταθμούς”

Πανό στην κορυφή Κοφινάς στα Αστερούσια Όρη, πεζοπορία διαμαρτυρίας και ανάρτηση πανό στο Φάρο της Σκύρου, συγκέντρωση στα δικαστήρια Καρδίτσας ενάντια στην δίωξη τεσσάρων αγωνιστών που συμμετείχαν στη συγκέντρωση στο Δημαρχείο Καρδίτσας τον Αύγουστο του 2019, ήταν κάποιες από τις πολλές δράσεις που πραγματοποιήθηκαν στο μέτωπο των βιομηχανικών ανεμογεννητριών σε όλη τη χώρα την περασμένη βδομάδα. Για τις 17-19 Ιουλίου έχει ανακοινωθεί η 2η Πανελλήνια Ορειβατική Συνάντηση Φύλων των Αγράφων.

Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα στο κάλεσμα τους: “Θα περπατήσουμε σε μέρη μαγικά που κινδυνεύουν, θα γνωριστούμε, θα κουβεντιάσουμε για το μέλλον των βουνών και της άγριας φύσης της χώρας μας, και θα σχεδιάσουμε δράσεις για την προστασία τους”.

Στο μεταξύ σύμφωνα με το “My Volos.net” η δημοτική αρχή Μιτζικού υποχρεώθηκε σε αναδίπλωση στο θέμα των ανεμογεννητριών στο Νότιο Πήλιο, στη συζήτηση του θέματος στο Δημοτικό Συμβούλιο, όπου αποφάσισε κατά πλειοψηφία να ενεργήσει ώστε το Νότιο Πήλιο να εξαιρεθεί από εγκατάσταση αιολικών σταθμών.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Μια ιδέα για το πόσο “φιλική” στο περιβάλλον είναι η επένδυση που εγκαινίασε η κυβέρνηση στο Ελληνικό μας δίνει ο τρόπος που αντιμετώπισε τα ζώα που είχαν βρει καταφύγιο για χρόνια στα κτίρια του πρώην αεροδρομίου παρά το ότι φιλοζωικές οργανώσεις είχαν έγκαιρα ζητήσει να υπάρξει μέριμνα για να αδειάσουν τα κτίρια.

Οι μπουλντόζες μπήκαν στο Ελληνικό και η “ανάπτυξη” του Μητσotάκη και του Γεωργιάδη δεν λογάρισε τα ζωάκια πολλά από τα οποία ζουν ακόμη καταπλακωμένα ή θάβονται κάτω από τα μπάζα όπως καταγγέλλουν φιλοζωικές οργανώσεις. Εκατοντάδες γάτες ζουν στις εγκαταστάσεις του παλιού αεροδρομίου με τους κατοίκους που εδώ και χρόνια φρόντιζαν για τη στοιχειώδη φροντίδα τους, να είναι αναγκασμένοι να “παρανομούν”, να πηδάνε συρματοπλέγματα και να παίζουν κρυφτούλι προκειμένου να προσπαθήσουν να σώσουν ο,τι μπορούν. Και δεν είναι μόνο οι γάτες. Τα σχεδόν 20 χρόνια από το σταμάτημα της λειτουργίας του ως αεροδρόμιο, σήμαιναν την ανάπτυξη ενός ολόκληρου οικοσυστήματος. Σύμφωνα με το σύλλογο ANIMA, στο χώρο ζουν πλέον πλήθος άγριων ζώων, όπως αλεπούδες, φίδια, σκαντζόχοιροι, χελώνες, σαύρες, πουλιά.

Στο μεταξύ σε ανακοίνωσή της (3/7) η Ευρεία Επιτροπή για την Υπεράσπιση του Ελληνικού αναφέρει: “Ένα χρόνο από την εκλογή της Νέας Δημοκρατίας και τις δεσμεύσεις Γεωργιάδη για την άμεση έναρξη των εργασιών στο Ελληνικό, η κυβέρνηση επανέρχεται επιχειρώντας να πουλήσει κατεδαφίσεις για μεταξωτές κορδέλες στην κοινή γνώμη...”

Η κυβέρνηση απλώς ψεύδεται γιατί γνωρίζει ότι εκκρεμούν δικαστικές προσφυγές στα ελληνικά και ευρωπαϊκά δικαστήρια, που θα εκδικαστούν σε μεγάλο βάθος χρόνου... Οι εκκρεμότητες αυτές είτε καθυστερούν σημαντικά την ολοκλήρωση των έργων είτε εμποδίζουν την προσέλευση αυξημένου επενδυτικού ενδιαφέροντος λόγω του κινδύνου που συνεπάγονται.

Κυριότερος λόγος χρεοκοπίας της επένδυσης είναι η ανατροπή των δεδομένων τόσο από πλευράς επενδυτικών ανακατατάξεων όσο και κλιματικής αλλαγής. Είναι προφανές και όχι μόνο λόγω πανδημίας ότι τόσο ο τουρισμός όσο και η οικοδομική δραστηριότητα στη χώρα μας έχουν υποστεί δομική υποχώρηση καθώς έχουν εξαντλήσει βασικές προϋποθέσεις αναπαραγωγής τους.... Είναι παράλογο να πιστεύει κανείς - και μάλιστα όταν το ακίνητο θα είναι ελεύθερο βαρών μετά από πολύ μεγάλο διάστημα - ότι θα οικοδομηθούν 3.600.000 στρ. στο παράκτιο μέτωπο...”.

Γ.Π.

Να πληρώσουν για τον θάνατο του Βασίλη Μάγγου

Συνέχεια από τη σελ. 3

2-3 μήνες αποθεραπεία και ποιός ξέρει πόσα χρόνια και αν θα βρω το δίκιο μου...

...Όμως... Χαμογέλα, ρε... Τί σου ζητάνε;».

Στην Εφημερίδα των Συντακτών ο πατέρας του 27χρονου είχε περιγράψει τον άγριο ξυλοδαρμό: «Έπεσαν πάνω του 10 οπλισμένοι και εκπαιδευμένοι και τον έσπασαν στο ξύλο, κυριολεκτικά. Σύμφωνα με τους γιατρούς, έχει 6 ή 7 σπασμένα πλευρά και το σκεύος του έχει πάθει μια μικρή θλάση, γεγονός που μας βάζει σε πολύ μεγάλες περιπέτειες διότι ταραχτήκε ζωτικό όργανο του οργανισμού του. Ενώ τον χτυπούσαν και τους φώναζε “σταματήστε, δεν μπορώ να πάω ανάσα”, αυτοί συνέχιζαν. Αφού του έβαλαν χειροπέδες, τον χτυπούσαν εκεί που πονούσε ακόμη και μέ-

σα στο αυτοκίνητο που τον έβαλαν για να τον πάνε στο Αστυνομικό Τμήμα. Αλλά και μέσα στο Τμήμα επίσης τον χτυπούσαν με σαδισμό και τον βασάνισαν. Το παιδί τούς παρακαλούσε για ένα ποτήρι νερό και τον έβαλαν σε έναν καταψύκτη ο οποίος έτρεχε σταγόνα σταγόνα και προσπαθούσε, μη μπορώντας να σταθεί στα πόδια του, να βάλει τη γλώσσα του να πάρει μια σταγόνα νερό και αυτοί γελούσαν. Πού ζούμε; Τι καταστάσεις είναι αυτές; Σε ποιον αιώνα ζούμε; Σε αυτή τη χώρα που λέγεται χώρα της δημοκρατίας;»

Διαδηλώσεις ενάντια στην αστυνομική βία Πέμπτη 16 Ιουλίου

Αθήνα 7μμ Προπύλαια
Θεσσαλονίκη 7μμ
Αγ. Βενιζέλου

Γιάννενα 7μμ Περιφέρεια
Ηράκλειο 7μμ
Πλ. Λιονταριών

Ο Βασίλης Μάγγος στο νοσοκομείο

Τελευταίο αντίο στον Γρηγόρη Ζωγόπουλο

Με θλίψη μάθαμε την προηγούμενη Δευτέρα φίλοι, σύντροφοι και συναγωνιστές για τον πρόωρο χαμό του Γρηγόρη Ζωγόπουλου. Με το Γρηγόρη βρεθήκαμε το 2001 όταν γεννιόταν η πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ 2001 στην γειτονιά της Πετρούπολης. Ήταν η προσπάθεια αγωνιστών της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, και όχι μόνο, για να οργανώσουμε ένα μεγάλο караβάνι διαδηλωτών στη Γένοβα της Ιταλίας ενάντια στη συνεδρίαση των G8 με κεντρικό σύνθημα οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη. Ο Γρηγόρης ανταποκρίθηκε άμεσα και με ενθουσιασμό και έπαιξε σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια.

Αμέσως μετά ακολούθησε η δημιουργία της ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ που οργάνωσε τα αντιπολεμικά ποτάμια του 2003 στην Ελλάδα ενάντια στον πόλεμο που κήρυξαν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ στο Ιράκ. Ο Γρηγόρης συμμετείχε με πάθος βοηθώντας να αφυπνιστούν και να κατέβουν δεκάδες κόσμος από την Πετρούπολη στο ιστορικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 15 Φλεβάρη του 2003 και να βαδίσουν με τα μπλοκ της Συμμαχίας.

Η συνεργασία μας δε σταμάτησε εκεί αλλά προχώρησε με τη συγκρότηση της ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ, την προσπάθεια να εκφραστεί και εκλογικά το δυναμικό των παραπάνω κινημάτων. Ο Γρηγόρης ήταν από τα ιδρυτικά της μέλη και μετά έδωσε το παρόν σε όλα τα αντικαπιταλιστικά εγχειρήματα της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και λίγο αργότερα της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α και της δημοτικής κίνησης ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΗ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ το 2010.

Ο δρόμος του Γρηγόρη συναντήθηκε πολλές φορές με το δικό μας, βαδίσουμε μαζί, παράλληλα και χώρια και

Ο Γ. Ζωγόπουλος σε εκδήλωση της Αντικαπιταλιστικής Συμμαχίας

γι' αυτό θα τον θυμόμαστε παρ' όλες τις διαφωνίες και τις διαφορετικές προσεγγίσεις που είχαμε σε διάφορα ζητήματα. Θα τον θυμόμαστε όμως και για την κοινωνική του ευαισθησία που έδειχνε σε αυτούς που χρειάζονταν την ιατρική και όχι μόνο βοήθειά του. Μια βοήθεια που έδινε πολλές φορές αμισθί, αλλά πάντα σεμνά και με σεβασμό στους ασθενείς. Θα τον θυμόμαστε για την απλοχεριά του, την όρεξη για αστεία και τη ζωή. Ο Γρηγόρης ήταν έξω καρδιά, η οποία όμως τον πρόδωσε πολύ γρήγορα.

Η κηδεία έγινε την προηγούμενη Τετάρτη στην Πετρούπολη και πλήθος φίλων, συναδέλφων και παιδιών του συναγωνιστών παρευρέθηκε για να τιμήσει τον Γρηγόρη. Αντιπροσωπεία του ΣΕΚ κατέθεσε στεφάνι και τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Αυτές τις δύσκολες στιγμές η σκέψη μας είναι στην οικογένειά του, ιδιαίτερα στην κόρη του που υπεραγαπούσε. Καλό ταξίδι Γρηγόρη...εμείς θα συνεχίσουμε με την σκέψη σου για να αλλάξουμε αυτόν τον άδικο κόσμο!

**Τοπική οργάνωση ΣΕΚ
Πετρούπολης**

Έφυγε ο Νίκος Γεωργίου

Ο Νίκος Γεωργίου, πρόεδρος της Ένωσης Μονίμων και Δοκίμων Λιμενεργατών την τελευταία δεκαετία, έφυγε απάντεχα από τη ζωή την Τετάρτη 8/7 σε ηλικία 56 ετών. Ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης από το 1994, συντονίζοντας τους μεγάλους αγώνες των εργαζομένων στο λιμάνι του Πειραιά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ.

Οι σύντροφοι του ΣΕΚ στον Πειραιά τον γνωρίσαμε στην διάρκεια της μεγάλης καμπάνιας για την αποστολή στη Γένοβα τον Ιούλιο του 2001. Χάρη στη συμβολή του η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ έπαιξε πολύ ενεργό ρόλο στην καμπάνια της “Πρωτοβουλίας Γένοβα” μεταφέροντας τα μηνύματα του αντικαπιταλιστικού κινήματος στους εργαζόμενους και σε όλη την κοινωνία του Πειραιά.

Τον Ιούνιο του 2001 στον Πειραιά οργανώσαμε μαζί με την Ένωση Λιμενεργατών ένα φανταστικό διήμερο με την πρώτη μέρα να περιλαμβάνει εκδήλωση συζήτηση στα κεντρικά γραφεία του ΟΛΠ με θέμα “οι επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης στα Λιμάνια” και τη δεύτερη εκδήλωση και συναυλία στην πλατεία Κοραή με τον Νίκο Γεωργίου να είναι ένας από τους κεντρικούς ομιλητές. Λίγους μήνες πριν συμμετείχε στην κεντρική εκδήλωση του Μαρξισμού 2001 που είχε θέμα το εργατικό κίνημα μετά τις πανεργατικές ενάντια στο ασφαλιστικό του Σημίτη.

Θα τον θυμόμαστε για τη μαχητικότητά του και την πίστη του στο ότι ο συντονισμός του παγκόσμιου εργατικού κινήματος και ιδιαίτερα των λιμενεργατών που μπορεί να τσακίσει τα σχέδια της ΕΕ και της κυβέρνησης για το ξεπούλημα των λιμανιών. Ήμασταν μαζί στις πύλες του Λιμανιού σε όλες τις μάχες ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Και με κυβέρνηση της ΝΔ και με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ο Ν. Γεωργίου στο φεστιβάλ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2001

Οι πολιτικοί μας δρόμοι χωρίσανε τα τελευταία χρόνια, όμως δεν ξεχνάμε ότι οι αγώνες που δώσαμε μαζί, μας έδωσαν έμπνευση και δύναμη για να συνεχίσουμε να δίνουμε ενιαιομετωπικά τη μεγάλη μάχη κατά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης και τις επιπτώσεις της και ιδιαίτερα σήμερα στην περίοδο της βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού.

Κατερίνα Θωίδου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 15/7
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 15/7 Πλ. Ηρώ 7.30μμ
Τα Ιουλιανά του ‘65
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 15/7
θέατρο Εθν. Αντίστασης 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 15/7 ,
Πολύκεντρο, Κουντουριώτου και Νεότητος 8μμ (fb.com/sekneouirakleiou)
«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ

TETARTH 15/7
πάρκο Ολυμπιονικών, Κισσάβου 11, 7μμ
Ένας χρόνος αντίστασης στη Νέα Δημο-κρατία
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

TETARTH 15/7 πλατεία 7μμ
Ένας χρόνος αντίστασης στη Νέα Δημο-κρατία
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 15/7 καφέ Γιώτης 7.30μμ
Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμ-πειρίας
Ομιλητής: Μάνος Μανουσαριδής

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 15/7, καφέ Ποέτα 8μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 15/7 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 15/7 πλ. Ρήγα Φεραίου 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο
Ομιλητής: Μύρων Μαρκάκης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 15/7
στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β'όρ, 8μμ
Από το εμπόριο των σκλάβων στο Black lives matter
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 15/7 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7μμ
Οι εργάτες και οι εργάτριες βγαίνουν στους δρόμους – η κυβέρνηση μπαίνει σε αδιέξοδα
Ομιλητής: Γιώργος Ζέρβας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 15/7
καφέ Μυρτίλω, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμ-πειρίας
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

TETARTH 15/7 πλ. Αγ.Νικολάου 7μμ
Πανδημία και κρίση
Ομιλητής: Σάνφω Μοχαμαντί

ΓΚΥΖΗ

TETARTH 15/7 πλ. Γκούζη 8μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 15/7 πάρκο Βελβεντού 8μμ
Πανδημία και κρίση
Ομιλητής: Ηλιάς Κολοβός

ΓΑΛΑΤΣΙ

TETARTH 15/7,
καφέ REWIND, Αγίας Λαύρας
Ενάντια στον ρατσισμό, στον Τραμπ και το σύστημα
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΘΗΣΕΟ

TETARTH 15/7
καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ
Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμ-πειρίας
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● TETARTH 15/7,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Η πολύτιμη κληρονομιά της ιστορικής εμ-πειρίας
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
● TETARTH 22/7,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
55 χρόνια από τα Ιουλιανά του ‘65

● TETARTH 29/7,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδημίας
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιπούλου
● TETARTH 8/8,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Ενάντια στο ρατσισμό, στον Τραμπ και στο σύστημα
Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΟΝΟΣ

TETARTH 15/7 Tartufo Pizza, Πύλου 80, πλ. Αγ. Γεωργίου, 5μμ
Τέχνη και επανάσταση
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 15/7 Θεατράκι Αναυρου 8μμ
«Πράσινη» ανάπτυξη, μαύρη καταστροφή
Ομιλητής: Μάνος Voador

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

TETARTH 15/7, 7.30μμ, στέκι «Εκτός Σχε-δίου», Νισύρου και Πάτμου πληρ. Fb.com/sekneasionias
Γυναίκες και πανδημία
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 λόφος Στρέφη 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
Πλατεία Μπλόκου Δουργουτίου 8μμ
Οργανώνουμε τις μάχες
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη) 7μμ
Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπι-ταλισμού
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 Σύλλογος Ιμβρίων 8.30μμ
Η εργατική εξέodus από την κρίση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7,
καφενείο πλατείας Σουρμενών 7.30μμ
Ο Μαρξ και η μακρόσυρτη κρίση του καπι-ταλισμού
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
Γιοκάλι, πλ. Μεσολογγίου 6μμ
55 χρόνια από τα Ιουλιανά
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Ιουλιανά 1965
Ομιλητές: Κατερίνα Θωΐδου, Λεωνίδας Κοντουδάκης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας 7μμ
Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη σκιά της Πανδη-μίας
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7 καφέ Ζωή 7.30μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τις ζωές μας και τον κόσμο
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
καφέ Γαρδένια, Β. Σοφίας 75 (πληροφορίες fb.com/sekmarousiou) 8μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
θεατράκι πλατεία Χαλανδρίου 7μμ (fb.com/sekxalandri)
Τέχνη και επανάσταση
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7 δημαρχείο 7μμ
Καπιταλισμός και πανδημία

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ
Μπορούμε να αλλάξουμε τη ζωή μας και το σύστημα
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/7 καφέ Κήπος 7μμ
Το κίνημα στην Αμερική ενάντια στο ρατσι-σμό, τον Τραμπ και το σύστημα
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

Εργατικές ομάδες

Ομάδα ΜΜΕ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7
12μεσ. ΕΣΗΕΑ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 7.30μμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/7

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 7μμ

ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 7μμ

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Μαντζαριωτάκη και Θησέως 7μμ

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ

Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 7μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 7μμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηριώτη 7.30μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 7μμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ

Βασιλόπουλος Πλατεία 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Πλ. Αγ. Νικολάου 8μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλατεία 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Πετρουπόλεως (Τζάντε) 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντας 7 μμ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

Πεζόδρομος Κομνηνών 7μμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και

Ρ. Φεραίου 7.30μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 6μμ

ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/7

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου12μ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10πμ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ

ΒΡΙΑΛΗΣΙΑ ΜΕΤΡΟ

Δουκίσσης 11.30πμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Σωτήρος και Καραϊσκού 12μ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 10 πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρωπί-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-

γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-

λίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Μάνος

Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη

Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Ο νόμος για τις διαδηλώσεις που πέρασε η κυβέρνηση στη Βουλή την περασμένη βδομάδα είναι μια κατευθείαν βολή στους αγώνες των εργαζομένων, ότι και να λένε ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του. Όλες οι διατάξεις ανοίγουν την πόρτα για την επίθεση στο δικαίωμα στην απεργία και τη διαδήλωση, από τον «οργανωτή» που θα είναι υπόλογος στην αστυνομία μέχρι την απαγόρευση «συναθροίσεων» σε δημόσια κτήρια, πχ υπουργεία.

Δεν είναι η πρώτη φορά που κυβέρνηση ΝΔ κάνει μια τέτοια απόπειρα να «δαμάσει» την οργή και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Η λέξη «δαμάσει» δεν είναι τυχαία: την είχε χρησιμοποιήσει ο γέρος **Καραμανλής** τον Μάρτη του 1976 σε μια συνεδρίαση του υπουργικού του συμβουλίου. Για την ακρίβεια είπε ότι «πρέπει να δαμάσωμεν» τις απεργίες. Ο **νόμος 330/76** ήταν το επόμενο βήμα.

Μετά από προετοιμασία μηνών η κυβέρνηση της ΝΔ έφερε το νόμο για ψήφιση στη Βουλή στις 24 Μάη. Η κατάθεσή του πυροδότησε την πρώτη 48ωρη γενική απεργία από την πτώση της χούντας.

Απεργίες

Ο **Μητσοτάκης** στην δευτερομιλία του στη Βουλή την Πέμπτη είπε ότι την «Μεταπολίτευση της έφερε ο Καραμανλής» που λίγο πολύ έκανε τη χάρη να νομιμοποιήσει το **ΚΚΕ**. Και δεν βρέθηκε ένας να του φωνάξει ότι γελάνε κι οι πέτρες με αυτά που λέει. Μεταπολίτευση σημαίνει ορμητική είσοδος του εργατικού κινήματος στο προσκήνιο. Τον Ιούλη του 1975 - κυριολεκτικά στον ένα χρόνο από την «αποκατάσταση της Δημοκρατίας»- το κέντρο της Αθήνας γεμίζει οδοφράγματα για πρώτη φορά από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Χιλιάδες οικοδόμοι συγκρούονται με τα ΜΑΤ και τις αύρες του Καραμανλή. Ήταν η ένδειξη για το ποτάμι των εργατικών αγώνων που φούσκωνε.

Πρωταγωνιστές αυτών των αγώνων δεν ήταν μόνο ή κυρίως οι οικοδόμοι αλλά η νέα εργατική τάξη που μαζικά ήρθε να δουλέψει στα εργοστάσια στα τέλη της δεκαετίας του '60. Στις συνθήκες της μεταπολίτευσης το αίτημα για αποχουντοποίηση και δημοκρατικά δικαιώματα περνάει μέσα στα εργοστάσια στον αγώνα για αυξήσεις και συνδικαλισμό.

Η πρώτη τέτοια απεργία ήταν στο εργοστάσιο της **Νάσιοναλ Καν** στην Ελευσίνα στις αρχές Οκτώβρη του 1974 με πρωτοβουλία της εργοστασιακής επιτροπής που είχε συγκροτηθεί. Είναι επίσης η πρώτη απεργία που μετανάστες (Πακιστανοί) και ντόπιοι εργάτες/τριες παλεύουν μαζί.

Τη Νάσιοναλ Καν ακολούθησαν οι **τεχνικοί Τύπου**, η **ΗΒΗ**, η **Ολυμπιακή**, η **ΙΤΤ**, η **Πεσινέ**, οι **μεταλλωρύχοι** του Μποδοσάκη, τα **Ναυπηγεία της Ελευσίνας**, οι έκτακτοι του **ΟΠΑΠ**, οι γιατροί του **ΚΑΤ**. Το 1975, στη μάχη μπαί-

Η Γενική Απεργία
τον Μάη του 1976

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ Ν.330 Έτσι μένουν οι νόμοι στα χαρτιά

νουν πλέον όλα τα μεγάλα εργοστάσια που γίνονται κάστρα του απεργιακού αγώνα: **Βιαμάξ**, **Βιοχάλκο**, όλα τα **Ναυπηγεία**, όλα τα **Ορυχεία**, **Πίτσος**, **Εσκιμό**, **Ιζόλα**, **Τριαντέξ**, **Τρικοπί**, **Φούλγκορ**, **Βιοχρόμ**, **ΕΤΜΑ**, **Λαδόπουλος** - ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Οι απεργοί οργανώνονται στις εργοστασιακές επιτροπές βάσης, οργανώνουν απεργιακές φρουρές και πολλές φορές έρχονται αντιμέτωποι όχι μόνο με τους απεργοσπάστες, αλλά και τους μπάτσους.

Το κίνημα περνάει από το ένα εργοστάσιο στο άλλο αγκαλιάζοντας ολόκληρους τους κλάδους αιχμής: Κλωστοϋφαντουργία, ηλεκτρικές συσκευές, ναυπηγεία, αμαξώματα, οικοδομές. Οι μαίες και οι νοσοκόμες που δουλεύουν στις κλινικές (ΕΣΥ βέβαια δεν υπήρχε) κατεβαίνουν στους δρόμους, οι τηλεφωνήτριες του **ΟΤΕ** ξεκινάνε απεργίες. Ο αέρας του ξεσηκωμού φτάνει παντού. Στη Βραζιλία, ναυτικοί καταλαμβάνουν το πλοίο **«Αιόλιαν Γούντ»** και κρεμάνε στη γέφυρα το πανό «νόμος είναι το δικό του εργάτη».

Το 1976, στο αποκορύφωμά αυτού του κινήματος έγιναν 575 απεργίες με 294.000 απεργούς.

Χτύπημα

Η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη συνολικά ανησυχούσαν και τρομάζανε από αυτή την εξέλιξη. Ήδη από τον Ιούνιο του 1975 ο **Λάσκαρης**, υπουργός Εργασίας -που έμεινε διά-

σημος για μια μετέπειτα δήλωσή του «καταργήσαμε την πάλη των τάξεων»- φοβέριζε: «η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να πατάξει κάθε αναρχική εκδήλωση και να προασπίσει τα συμφέροντα της Δημοκρατίας και της Χώρας και θα το πράξει αν οι εξτρεμιστές συνεχίσουν τις προκλήσεις τους». Και λίγες μέρες μετά ο ίδιος ο Καραμανλής μίλησε στην Κ.Ο της ΝΔ για «αναρχικές απεργίες».

Οι απεργοί της χαρτοποιίας **ΜΕΛ** που το φθινόπωρο του 1975 έφτιαξαν σωματείο, κατέλαβαν το εργοστάσιο και κατέβηκαν στην Αθήνα με το σύνθημα «νόμος είναι το δικό του εργάτη» ήταν προφανώς ενσάρκωση των «εξτρεμιστών». Η άρχουσα τάξη έβλεπε τι γινόταν στην Πορτογαλία της Επανάστασης των Γαρυφάλλων, το συγκλονιστικό εργατικό κίνημα που γκρέμιζε την δικτατορία.

Η κλιμάκωση της καταστολής, με την αστυνομία και τις απολύσεις ήταν η μια απάντηση σε αυτή την κατάσταση. Όμως χρειαζόταν και ένα πιο συγκεντρωτικό χτύπημα. Αυτός ήταν ο αντεργατικός νόμος 330 περί «εργατικών οργανώσεων και συνδικαλιστικών ελευθεριών».

Ο νόμος περιόριζε δραστικά το δικαίωμα στην απεργία, νομιμοποιούσε την ανταπεργία (λοκ άουτ), και την συγκρότηση απεργοσπαστικών

μηχανισμών και επίσης απαγόρευε την «πολιτική απεργία». Ακόμη, ο νόμος απαγορεύει τις απεργίες αλληλεγγύης, αλλά και κάθε άλλη απεργιακή κινητοποίηση που δε στρέφεται κατά του συγκεκριμένου εργοδότη και δεν περιορίζεται σε καθαρά μισθολογικά αιτήματα.

Απαγορεύτηκαν οι απεργίες που δεν κηρύσσονταν «υπό του νομίμως συνεστημένου σωματείου» (αλλά από συνελεύσεις εργαζομένων) ή αποφασίζονταν με πλειοψηφία κάτω του 75%. Επιβλήθηκε υποχρεωτική οκταήμερη προειδοποίηση των απεργών προς τον εργοδότη, ποινικοποιήθηκε η «άσκησης επιρροής επί της συστάσεως σωματείου» αναζωογονήθηκε η μετεμφυλιακή νομοθεσία που επέτρεπε την απόλυση συνδικαλιστικών στελεχών για «απειθεία σε δικαιολογημένη εντολή του εργοδότη» ή «εξύβρισή» του

Ήταν ένα κατευθείαν πλήγμα στην αυτενέργεια των εργατών/τριών που κατέβαιναν σε απεργία με πρωτοβουλία των εργοστασιακών επιτροπών ή έφτιαχναν «μη αναγνωρισμένα» σωματεία με βάση το εργοστάσιο και οργάνωναν την συμπάρασταση και τις απεργίες αλληλεγγύης.

Όλα τα συνδικάτα (πλην των διορισμένων χουντοπατέρων που ακόμα έλεγχαν την ΓΣΕΕ και διάφορες

Ομοσπονδίες) και η αντιπολίτευση στη Βουλή καταδίκασαν αυτό το τερατούργημα. Έτσι αναγκάστηκαν να κηρύξουν την 48ωρη, στις 24 και 25 Μάη, όταν το νομοσχέδιο πήγε στη Βουλή.

Ήταν μια πανεργατική σεισμός. Υπολογίζεται ότι απέργησαν περίπου μισό εκατομμύριο εργάτες και εργάτριες. Μια συνέντευξη σε παλιότερο φύλο της Εργατικής Αλληλεγγύης περιγράφει τι έγινε τη δεύτερη μέρα της απεργίας:

«Η απεργιακή συγκέντρωση ήταν στο θέατρο Διάνα στην Ιπποκράτους. Είχε χιλιάδες κόσμο. Υπήρχε η κλασική διαδικασία με συνδικαλιστές σαν κεντρικούς ομιλητές, βουλευτές της αριστεράς που συμπαραστέκονταν κλπ. Από τα κάτω όμως γίνεται μεγάλη συζήτηση ότι δεν μπορούμε να περιοριστούμε σε αυτά, πρέπει να γίνει διαδήλωση. Από τα πάνω ανακοινώνεται η λήξη της συγκέντρωσης και τα συνήθη “βρισκόμαστε σε αγωνιστική ετοιμότητα” κλπ. Οι απεργοί όμως αρνήθηκαν να φύγουν και συγκρότησαν διαδήλωση στην Πανεπιστημίου με προορισμό το υπουργείο Εργασίας στην Πειραιώς.

Δεν ήταν μόνο οι οικοδόμοι. Οι συμπαραστάτες ήταν χιλιάδες. Αμέτρητοι εργατικοί χώροι που έβγαλαν απεργία και κατέβηκαν οργανωμένα με πορείες από τα εργοστάσια, αλλά και νεολαία, φοιτητές κλπ. Η αστυνομία δεν δίστασε να επιτεθεί άγρια στη διαδήλωση. Αύρες - τα τεθωρακισμένα οχήματα που είχαν τότε που πέταγαν δακρυγόνα και νερό - χημικά, ξύλο κλπ. Οι απεργοί όμως δεν διαλύθηκαν».

Οι συγκρούσεις, και με τις αύρες που κατέβασε η κυβέρνηση, συνεχίστηκαν όλη τη μέρα στο κέντρο της Αθήνας. Την επόμενη μέρα οι εφημερίδες μιλούσαν για δράση «ξένων στοιχείων» και «προβοκατόρων» απόψεις που αναπαρήγαγαν οι ηγεσίες της κοινοβουλευτικής Αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ.

Το κύμα ριζοσπαστικοποίησης της Μεταπολίτευσης κάθε άλλο παρά σταμάτησε το '76. Οι απεργοσπαστικές ρυθμίσεις του 330 έμειναν στα χαρτιά. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε τελικά να καταργήσει το ν.330 το 1982.

Τώρα η ΝΔ επιστρέφει στον «τόπο του εγκλήματος». Αν βάλουμε στη θέση των «εξτρεμιστών» που έβαζε στο στόχαστρο ο «εθνάρχης» Καραμανλής τους «οργανωτές» που στοχοποιεί ο νόμος του Χρυσοχοϊδη ή τις ποινές για καταλήψεις σε δημόσια κτήρια (ν. 410 του Αυγούστου 1976) σε σύγκριση με τις σχετικές απαγορεύσεις του τωρινού νόμου, καταλαβαίνουμε τι φοβάται ο Μητσοτάκης για τη άρχουσα τάξη. Για άλλη μια φορά, οι απεργίες, η δύναμη της εργατικής τάξης και του κινήματός της μπορούν να κάνουν κουρελόχαρτο την κυβέρνηση και τα τερατουργήματά της.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ο Τζάκι Τσάρλτον στη μεγάλη γιορτή του Συνδικάτου των Ανθρακωρύχων στο Ντάραμ.

ΤΖΑΚΙ ΤΣΑΡΛΤΟΝ Θρύλος του ποδοσφαίρου και του αντιφασισμού

Ο Τζάκι Τσάρλτον (ο «μεγάλος Τζακ»), που πέθανε την Παρασκευή 10 Ιουλίου σε ηλικία 85 ετών, δεν ήταν μόνο ένας θρύλος του ποδοσφαίρου αλλά και μία τεράστια προσωπικότητα στο πλευρό του εργατικού και αντιρατσιστικού κινήματος στη Βρετανία.

Ο Τζάκι ήταν ανθρακωρύχος στο Northumberland, όπως και οι περισσότεροι από την οικογένειά του, πριν γίνει ποδοσφαιριστής στη Λιντς Γιουνάιτεντ το 1952 (ως το 1973) με 773 συμμετοχές και ένα πρωτάθλημα (1969), ένα Κύπελλο Αγγλίας (1972), 2 Κύπελλα Εκθέσεων (1968 και 1971) και πρωταθλητής κόσμου με την Αγγλία στο Μουντιάλ του 1966. Στη συνέχεια αναλαμβάνει προπονητής στη Μίντλεσμπερο, στη Σέφιλντ Γουέιντσεϊ, στη Νιούκαστλ αλλά κυρίως στην Εθνική Ιρλανδίας που την οδήγησε για πρώτη φορά σε Euro και Μουντιάλ που τον καθιέρωσε, αν και άγγλο, σε εθνικό ήρωα.

Οι συμπαίκτες του αλλά και οι παίκτες που προπονούσε έχουν να λένε πολλές ιστορίες για τον... τρόπο του αντιμετώπιζε το ποδόσφαιρο. Οι πιο χαρακτηριστικές περιέχουν το πάθος του για την μπίρα. Δυο μέρες πριν από τον προημιτελικό του Μουντιάλ 1990, με την οικοδέσποινα Ιταλία, οργάνωσε βραδιά μπίρας στην πισίνα του ξενοδοχείου, ενώ όπως αναφέρει ο (ιρλανδός πρώην παίκτης της Λίβερπουλ) Τζον Όλντριτζ: "Όταν έβλεπε κάποιον από εμάς να πίνει κόκα-κόλα, του έλεγε 'γιατί πίνεις αυτή την αηδία, πίες μια μπίρα σαν άνθρωπος'.

Μπράιαν Κλαφ και Τζάκι Τσάρλτον ενάντια στο φασιστικό Εθνικό Μέτωπο

Το 1977, μαζί με μια άλλη μεγάλη προσωπικότητα του αγγλικού ποδοσφαίρου, τον Μπράιαν Κλαφ, γίνεται ιδρυτικό μέλος του **Αντιναζιστικού Συνδέσμου** (Anti Nazi League, ANL) στη Βρετανία. Ήταν η εποχή που το ναζιστικό "Εθνικό Μέτωπο" ήταν μία πραγματική απειλή. Στις τοπικές εκλογές του Λονδίνου είχε πάρει 119.000 ψήφους. Κυρίως όμως είχε έντονη παρουσία στους δρόμους των βρεανικών πόλεων απέναντι στις μειονότητες και στα εργατικά συνδικάτα και με το ρατσισμό να κάνει όλο πιο απειλητική την εμφάνιση του στο αγγλικό ποδόσφαιρο σε όλα τα επίπεδα, από την Ομοσπονδία και τις διοικήσεις των ομάδων αλλά και στις εξέδρες και στα οργανωμένα κομμάτια των οπαδών. Διάφορες ρατσιστικές οργανώσεις οπαδών, με πιο γνωστή τους **Chelsea Shed Boys**, λειτουργού-

σαν ως θερμοκήπιο για στρατολογές στο ναζιστικό "Εθνικό Μέτωπο".

Η έντονη παρουσία του Τσάρλτον (αλλά και του Κλαφ) στο ANL έδωσε μια τεράστια αίγλη και ώθηση στον αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό αγώνα μέσα και έξω από τα γήπεδα. Το ANL, σε συμμαχία με το **Rock Against Racism**, έγινε ένα πραγματικά μαζικό κίνημα, προκάλεσε μια τεράστια πολιτική ήττα στο Εθνικό Μέτωπο (μία ήττα από την οποία ο βρετανικός φασισμός δεν έχει ποτέ ανακάμψει πλήρως), πέτυχε νίκες απέναντι στο ρατσισμό στο ποδόσφαιρο και, κυρίως, πολιτικοποίησε μια ολόκληρη νέα γενιά, μέσα και έξω από τα γήπεδα, ενάντια στον ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Για την ιστορία, μόλις το 1978 ο **Βίβ Άντερσον**, της μεγάλης **Νότινχαμ Φόρεστ** του Μπράιαν Κλαφ, έγινε ο πρώτος μαύρος ποδοσφαιριστής που αγωνίστηκε στη Εθνική Αγγλίας.

Ο Τσάρλτον με τη σύζυγό του Πατ, ήταν ενεργοί και σταθεροί υποστηρικτές των ανθρακωρύχων κατά τη διάρκεια της μεγάλης απεργίας του 1984-5 ενάντια στο κλείσιμο των ορυχείων από τη **Θάτσερ** και τους Τόρηδες. Συμμετείχε σε διαδηλώσεις, εξορμήσεις, ομιλίες ενώ είχε δανείσει και τα δύο αυτοκίνητά στην τοπική επιτροπή απεργίας στο **Barnsley** για τις ανάγκες της επιτροπής, ενώ η Πατ εργαζόταν στην τοπική απεργιακή κουζίνα.

Θα έχει για πάντα μία θέση στη καρδιά και στους αγώνες μας.

Γιώργος Ράγκος

Η "άγνωστη κληρονομιά" του Μορρικόνε

Ο «Μαέστρο» Ένριο Μορρικόνε που πέθανε στις 6 Ιούλη αποτελεί σχεδόν συνώνυμη λέξη της μουσικής για ταινίες, του «σάουντρακ». Για εκατομμύρια ανθρώπους στον πλανήτη πιο γνωστές από τον ίδιο είναι οι μελωδίες που συντρόφεψαν, στην πραγματικότητα «σφράγισαν» τις περισσότερες από 500 ταινίες που υπογράφει. Παρά τη διεθνή αναγνώριση κράτησε πάντα αποστάσεις από τον λαμπερό κόσμο του κινηματογραφικού θεάματος. Αν και του πρόσφεραν μια βίλα στο Χόλυγουντ, προτίμησε να μένει στο κέντρο της Ρώμης, αρνήθηκε πεισματικά να μάθει Αγγλικά και έγραφε πάντα τις παρτιτούρες του στο χαρτί.

Γεννημένος στη συνοικία του Τραστέβερε της Ρώμης, προερχόταν από πολυμελή οικογένεια μουσικών και είχε την τύχη να μυηθεί στη μουσική ως πιτσιρικάς από τον τρομπετίστα πατέρα του και να παρακολουθήσει μαθήματα στο ωδείο. Ήταν μια δύσκολη περίοδος, η οποία τον καθόρισε, καθώς ο ίδιος ανακαλεί έντονα τα χρόνια του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, την κατοχή της «ανοχύρωτης πόλης» από τον ναζιστικό στρατό και στη συνέχεια από τους συμμάχους και μέρες που δεν υπήρχε τίποτα για φαγητό στο οικογενειακό τραπέζι. Ούτε η μεταπολεμική περίοδος υπήρξε ανθηρή για έναν νέο καλλιτέχνη. Παρόλο που από τα έξι του χρόνια μπορούσε να συνθέτει μουσικά θέματα, ήταν αδύνατο να επιβιώσει από αυτό. Έτσι στη δεκαετία του '50 για βιοποριστικούς λόγους έκανε ενορχηστρώσεις για την Ιταλική ΡΑΙ στο ραδιόφωνο και στη συνέχεια στην τηλεόραση, έπαιξε επαγγελματικά τρομπέτα σε ορχήστρες και έγραψε για το θέατρο και την τηλεόραση, συχνά με ψευδώνυμο ή σαν "ghostwriter", δηλαδή συνθέσεις για λογαριασμό επώνυμων, οι οποίοι κατοχύρωναν τα δικαιώματα.

Το 1961 ήρθε το επίσημο «ντεμπούτο» στην ταινία «Ο φασίστας» του Λουτσιάνο Σάλτσε και ακολούθησαν μια σειρά ταινίες με πιο χαρακτηριστική τις «Σαύρες» της Λίνα Βερτιμύλλερ και φυσικά την «Τριλογία των δολαρίων» του Σέρτζιο Λεόνε, η οποία τον καθιέρωσε.

Πολιτικές ταινίες

Οι επιτυχίες που ακολούθησαν είναι γνωστές. Λιγότερο γνωστές ωστόσο είναι οι συνθέσεις για πολιτικές και ιστορικές ταινίες, στις οποίες συνεργάστηκε με τον αφρό των αριστερών δημιουργών της περιόδου κοντά στον Μάη του '68 και στο Ιταλικό «θερμό φθινόπωρο». Δεν υπήρξαν μεμονωμένες στιγμές στην καριέρα του, αλλά κομμάτι της. Ο Μορρικόνε δούλεψε με τον Τζίλο Ποντεκόρβο στη συγκλονιστική «Μάχη του Αλγερίου» (και στο «Κεμάδα!»), με τον Μπερτολούτσι στο «1900» και σε πολλά ακόμη, με τον Παζολίνι, τους αδελφούς Ταβιάνι στο «Αλλοζανφάν», τον Έλιο Πέτρι στο «Η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο», τον Μάρκο Μπελόκιο κ.ο.κ. Στην ταινία του Τζουλιάνο Μοντάντο «Σάκο και Βαντσέτι» έγραψαν μαζί με την Τζοάν Μπαέζ το «Here's to you», που μέχρι σήμερα έρχεται συχνά στα χείλη χιλιάδων αγωνιστών. Αν και αποτελείται μόλις από τέσσερις στίχους που επαναλαμβάνονται, βασίζεται σ'ένα από τα τελευταία γράμματα του Βαντσέτι.

«Ποτέ σε όλη μας την ύπαρξη δεν θα μπορούσαμε να ελπίσουμε να κάνουμε τόσα πολλά για την ανεκτικότητα, τη δικαιοσύνη, την αλληλοκατανόηση μεταξύ των ανθρώπων, όπως κάνουμε τώρα, κατά λάθος. Τα λόγια μας, η ζωή μας, ο πόνος μας δεν είναι τίποτα. Η αφαίρεση της ζωής μας, της ζωής ενός τσαγκάρη και ενός φτωχού ψαρά, είναι τα πάντα. Η τελευταία στιγμή μας ανήκει. Αυτή η αγωνία είναι ο θρίαμβός μας»

Στη διετία 2001-2002 υπογράφει τη μουσική για δυο ντοκιμαντέρ με ιδιαίτερη σημασία: Το συλλογικό «Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός», για τις διαδηλώσεις κατά των G8 στη Γένοβα τον Ιούλη του 2001 και το «Κάρλο Τζουλιάνι, ένα παιδί» της Φρανσέσκα Κομεντσίνι, για τη δολοφονία του Κάρλο Τζουλιάνι, που σημάδεψε εκείνες τις μέρες.

Ο Μαέστρο χαρακτήριζε τον εαυτό του πολιτικά σαν «αριστερό χριστιανό»! Κι όμως με την τέχνη και τη στάση του του μπόρεσε να συλλάβει και να εκφράσει με τον δικό του τρόπο διαδικασίες εξέγερσης και τους επαναστάτες μέσα σ'αυτές. Αυτή είναι η «άγνωστη κληρονομιά» που διεκδικούμε.

Δήμητρα Κυρίλλου

ΗΠΑ “Απεργία για τις ζωές των Μαύρων”

“**Α**περγία για τις ζωές των Μαύρων” οργανώνουν συνδικάτα και κινήματα τη Δευτέρα 20 Ιούλη στις ΗΠΑ. Είναι ένα μεγάλο βήμα εμπρός για το κίνημα που έχει φέρει τα πάνω κάτω μέσα στην υπερδύναμη μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ από την αστυνομία. Σε πάνω από 25 πόλεις οργανώνεται 24ωρη απεργία σε φαστ φουντ, εταιρείες ταχυμεταφορών, γηροκομεία και από εργαζόμενους σε αεροδρόμια. Σε όποια σημεία ο κόσμος δεν μπορεί να προχωρήσει σε 24ωρη απεργία, θα βγουν σε συμβολική απεργία για οχτώ λεπτά, όσα ακριβώς λεπτά ο μπάτσος είχε το γόνατό του πάνω στο λαιμό του Τζορτζ Φλόιντ, στη σύλληψη που τον σκότωσε. Οι οργανωτές λένε πως οι απεργίες θα συνοδεύονται με μαζικές διαδηλώσεις από τους ίδιους τους απεργούς και συμπαραστάτες, με πορείες στους δρόμους των πόλεων και περικύκλωση εταιρειών που βάζουν σε κίνδυνο τις ζωές των ανθρώπων.

Τα συνδικάτα που στηρίζουν την απεργία είναι το **SEIU**, που οργανώνει κόσμο που δουλεύει σε υπηρεσίες, κυρίως στον τομέα της υγείας και σε γηροκομεία, οι **Τίμπερς**, οι **Εκπαιδευτικοί** και οι **σωματεία αγρεργατών**. Η απεργία στρέφεται ενάντια και στην κυβέρνηση του Τραμπ και στα αφεντικά, συνδέοντας το ρατσισμό, την αστυνομική βία με τη φτώχεια του μαύρου πληθυσμού. Οι μαύροι και οι μαύρες εργάτριες αποτελούν ένα δυσανάλογο ποσοστό του κόσμου που δεν του φτάνει ο μισθός του για να ζήσει. Απαιτούν αυξήσεις, εξασφάλιση ενός βιώσιμου κατώτατου ωρομίσθιου, πρόσβαση σε περίθαλψη για όλους, μέτρα ασφαλείας στους χώρους δουλειάς απέναντι στον κορονοϊό για τον κόσμο που αναγκάζεται να δουλέψει στη διάρκεια της πανδημίας.

Η απεργία είναι συνέχεια και συνδυασμός δύο κινημάτων. Από τη μια του **“Black Lives Matter”** που εδώ και επτά χρόνια έχει φέρει το ζήτημα του συστημικού ρατσισμού και της αστυνομικής βίας κατά των μαύρων στην πρώτη γραμμή. Και από την άλλη του **κινήματος για τα 15 δολάρια την ώρα** και το δικαίωμα στο συνδικαλισμό σε όλους τους χώρους που έχει ριζοσπαστικοποιήσει φαστ-φουντ, αποθήκες, σούπερ-μάρκετ και ταχυμεταφορές. Οι πιέσεις της πανδημίας έφεραν από την αρχή αυτές τις δύο διαδικασίες σε όλο και μεγαλύτερη σύνδεση. Τα αφεντικά αδιαφορούσαν για τις συνθήκες υγιεινής, έσπρωχναν τον κόσμο να δουλεύει ασταμάτητα και επιτέθηκαν με σφοδρότητα στις προσπάθειες οργανωμένου ή αυθόρμητου συνδικαλισμού από τον κόσμο που διεκδικούσε τα αυτονόητα. Οι μαύροι και οι μαύρες, αλλά και άλλες μειονότητες όπως οι ισπανόφωνοι, βίωσαν τους εκβιασμούς πιο έντονα από όλους. Αφενός γιατί δουλεύουν δυσανάλογα περισσότερο σε χώρους με χαμηλά μεροκάματα και χωρίς συνδικαλισμό. Αφετέρου γιατί τα αφεντικά επέλεγαν κατά κύριο λόγο κόσμο από μειονότητες σαν “πρώτης ανάγκης”, για να μη δώσουν δικαίωμα για άδεια, για μειωμένα ωράρια, δουλειά από το σπίτι κλπ. Ο μαύρος πληθυσμός είναι το 13% στις ΗΠΑ, αλλά 20% στους εργαζόμενους στον τομέα της διατροφής και της εστίασης. Ο

ρατσισμός δεν είναι “παράνοση” ούτε “προνόμιο των λευκών”, αλλά εργαλείο στα χέρια των αφεντικών για να διχάσουν και να εκμεταλλευτούν.

Μία από τις φαινομενικά παράδοξες εξελίξεις είναι ότι μέσα στον πανικό που προκάλεσε στους από πάνω η έκρηξη στους δρόμους μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, μια σειρά από μεγάλες εταιρείες (όπως η McDonalds και η Uber) έτρεξαν να δηλώσουν τη συμπαράστασή τους στο κίνημα για τις ζωές των μαύρων. Η **Ας-λι Γούνταρτ Χέντερσον**, μία από τις οργανώτριες της απεργίας στις 20 Ιούλη, λέει πως αυτές οι εταιρείες “ισχυρίζονται πως υποστηρίζουν το κίνημα για τις ζωές των μαύρων. Όμως η ίδια τους η ύπαρξη βασίζεται στην εκμετάλλευση της μαύρης εργασίας, και αποκαλούν “βιώσιμο μισθό” τα ψίχουλα που δίνουν. Μάλιστα δηλώνουν την έκπληξή τους όταν ο κορονοϊός μολύνει τους μαύρους και τις μαύρες που αποτελούν τους εργαζόμενους πρώτης ανάγκης.”

Επίδραση

Η υποκριτική συμπεριφορά των εταιρειών ωστόσο είναι αντανάκλαση της επίδρασης του κινήματος. Σε χρονιά εκλογών, όλοι τρέμουν τι μπορεί να σημαίνει να ξεφύγει ο έλεγχος στους δρόμους, στους χώρους δουλειάς, στους χώρους σπουδών και στις φυλακές. Μια απόδειξη είναι η συζήτηση που έχει ανοίξει στις ΗΠΑ για τη μείωση της χρηματοδότησης στην αστυνομία. Αιτήματα που αντιμετωπίζονται ως επαναστατικά και ακραία πλέον βρίσκουν φωνή μέσα στα δημοτικά συμβούλια και παίρνουν χρόνο και χώρο στα μεγάλα δελτία ειδήσεων. Σχολεία αποφασίζουν την αποσύνδεσή τους από τα τοπικά αστυνομικά τμήματα που “προσφέρουν προστασία”, ενώ αποφασίζονται μεταφορές κονδυλίων από την αστυνομία προς την Υγεία, την Παιδεία και άλλες χρήσιμες υπηρεσίες.

“Πρέπει να συνδέσουμε τις δύο μάχες, ενάντια στο ρατσισμό και για αυξήσεις τους μισθούς, με καινούργιο και βαθύτερο τρόπο από ποτέ άλλοτε”, λέει η **Μέρι Κέι Χένρι**, πρόεδρος του συνδικάτου SEIU. “Τα μέλη του συνδικάτου μας έχουν κάνει μια διαδρομή στην οποία καταλαβαίνουν όλο και περισσότερο ότι δεν

γατών και εργατριών, το 40% των ασιατικής καταγωγής Αμερικανών, αλλά για το 54% των Αφροαμερικανών και το 63% των Ισπανόφωνων. Ο ρατσισμός χτυπάει με άμεσο τρόπο τις μειονότητες αλλά στην ουσία μας χτυπάει όλους.

Η **Άντζελι Ροντρίγκες Λάμπερτ**, 26χρονη εργαζόμενη σε McDonald’s στην Καλιφόρνια και οργανώτρια του κινήματος για 15 δολάρια, λέει πως η ίδια και πολλοί συνάδελφοι στο χώρο της βγήκαν θετικοί στο τεστ για κορονοϊό γιατί δεν τους είχε παρασχεθεί σωστός εξοπλισμός. Ως μετανάστρια από την Ονδούρα, η Άντζελι λέει πως καταλαβαίνει την άμεση μάχη της μαύρης κοινότητας ενάντια στην αστυνομική βαναυσότητα. “Το μήνυμά μας είναι ότι είμαστε όλοι άνθρωποι και θα πρέπει να μας φέρονται σαν ανθρώπους. Απαιτούμε δικαιοσύνη για τις ζωές των Μαύρων και των Ισπανόφωνων. Προχωράμε σε δράση εδώ και τώρα γιατί τα λόγια δεν φέρνουν πλέον τα αποτελέσματα που χρειαζόμαστε. Τώρα είναι η στιγμή να δούμε αλλαγές”.

Η **Τρις Άντριους**, εργαζόμενη σε γηροκομείο, λέει πως ο ρατσισμός φταίει που μετά από τόσα χρόνια δουλειάς, όλες οι ευκαιρίες για προαγωγή την προσπέρασαν. “Είμαι 20 χρόνια εδώ και παραμένω στα 15,8 δολάρια την ώρα. Έχουμε τον κορονοϊό που συνεχίζει. Έχουμε το ρατσισμό που συνεχίζει. Αυτά συνδέονται μεταξύ τους, υπάρχει κάποιο είδος φυλετικού διαχωρισμού”.

Νίκος Λούντος

“Η ομιλία καταναλώνει οξυγόνο”...

Και καθώς οργανώνεται η απεργία, έρχονται στο φως νέες λεπτομέρειες για τις τελευταίες στιγμές του Τζορτζ Φλόιντ.

Σε ένα ηχητικό που προέρχεται από την κάμερα του μπάτσου, ακούγεται ο Φλόιντ να λέει “Θα με σκοτώσουν, θα με σκοτώσουν” και να φωνάζει τη μάνα του και τα παιδιά του. Το ηχητικό καλύπτει τον χρόνο πριν και κατά τη διάρκεια της σύλληψής του. Περιλαμβάνει τό χρόνο που βρίσκεται στο έδαφος κάτω από το γόνατο του μπάτσου. Ο Φλόιντ τρομαγμένος ακούγεται να λέει “Σας παρακαλώ, μην πυροβολήσετε!” και “Συγγνώμη” την ώρα που ένας μπάτσος τον πλησιάζει με προτεταμένο το όπλο. Στη συνέχεια επιχειρούν να σπρώξουν τον Φλόιντ στο πίσω κάθισμα του περιπολικού, όπου πανικοβάλλεται και τους λέει “Είμαι κλειστοφοβικός. Δεν αντιστέκομαι”. Πεσμένος στο έδαφος ο Φλόιντ λέει στον δολοφόνο του: “Θα με σκοτώσεις”, και ο μπάτσος τού απαντάει “Τότε σταμάτα να μιλάς, σταμάτα να φωνάζεις. Η ομιλία καταναλώνει πολύ οξυγόνο”.

“Σταματήστε το συστημικό ρατσισμό” λέει το ηθακάτ της διαδηλώτριας. Φωτό: Nam Y. Huh /AP

